

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 51-52

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

*Αριθ. Πρωτοκ. 2837

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ καὶ περιπόθητε ἀδελφὲ καὶ συλλειτουργῷ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χρυσόστομε, τὴν φίλην ἡμῖν σεβασμίαν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Τὸ καθόλου ζήτημα τοῦ Πάσχα σοβαρῶς ἀπησχόλησεν, ὡς εἰκός, τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίαν, ἐγκαίρως ἤδη ἐκζητήσασαν τὴν γνώμην τῶν ἐπαϊόντων, μείζων δὲ καὶ συντονωτέρω νῦν διηγέρθη ἢ ἐπ' αὐτοῦ προσοχὴ αὐτῆς ἐκ σχετικῶν γραμμάτων τῆς Ἀγιωτάτης ἀδελφῆς ἐν Ρουμανίᾳ Ἐκκλησίας, προτεινούσης ἵνα τὸ προσεχὲς Ἅγιον Πάσχα ἐορτασθῇ τῇ 4ῃ Ἀπριλίου, κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον.

Καὶ ἐξετιμήθη μὲν προσηκόντως ἡ πρότασις αὕτη, ὡς εὐστοχοῦσα περὶ τε τὸν κανόνα καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν, πλὴν, ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀρχικῶς τεθεῖς παρ' ἡμῖν ὅρος τῆς μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν συνεννοήσεως πρὸς τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἔγκρισιν καὶ ἐφαρμογὴν τῆς ἤδη συμπληρωθείσης ἐπὶ τοῦ Πασχαλίου ἐπιστημονικῆς ἐργασίας οὕτω ἐπετεύχθη, ἐξ ἄλλου δὲ διὰ τῆς συγκροτήσεως, σὺν Θεῷ, ἐν λίαν προσεχεῖ μέλλοντι, κατὰ τὴν κοινὴν ἐλπίδα καὶ εὐχὴν, Οἰκουμενικῆς Ὁρθοδόξου Συνόδου παρέχεται ἡ ἐφετῆ δυνατότης τῆς ὀριστικῆς καὶ ἐγκύρου λύσεως τοῦ ζητήματος τούτου, ἢ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία, στοιχοῦσα προγενεστέρω αὐτῆς ἀποφάσει, ἀνακοινωθείσῃ ἐν καιρῷ ταῖς ἀδελφαῖς Ἐκκλησίαις, ἐθεώρησε σύμφωρον καὶ ἐνέκρινεν ὅπως, τοῦ ἐν χρήσει νῦν Πασχαλίου μένοντος ἀθίκτου καὶ διὰ τὸ ἐπιὸν 1926 ἔτος, τὸ προσεχὲς Ἅγιον Πάσχα ἐορτασθῇ τῇ 2ῃ Μαΐου, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν 19ῃν Ἀπριλίου τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, ὅφ' ἦν ἀναγράφεται ἐν τῷ ἐν χρήσει ἄχρι τοῦδε Πασχαλίῳ.

Καὶ προφανεῖς μὲν εἰσιν αἱ ἐντεῦθεν προκύπτουσαι

ἀνωμαλίας περὶ τε τὸ κανονικῶς δεδογμένον ἐν τῷ ἐορτασμῷ τοῦ Πάσχα χρονικὸν ὄριον καὶ τὴν περίοδον τῆς νηστείας τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τυγχάνει δ' ἐξ ἄλλου γνωπτὸν ὅτι κατὰ τὰ ἀκριβῆ τῆς ἀστρονομικῆς ἐπιστήμης πορίσματα ἔδει ἵνα τὸ ἐπιὸν ἔτος ἐορτασθῇ τὸ Πάσχα τῇ 4ῃ Ἀπριλίου κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἐπειδὴ ὁμως οὔτε ἡ ὁμολογουμένως ὀρθὴ καὶ ἀναμφισβήτητος ἐπιστημονικὴ αὕτη ἀπόφανσις ἔτυχεν εἰσεῖτι τῆς προσηκούσης γενικῆς ἐκκλησιαστικῆς κυρώσεως, οὔτε παρὰ πάσαις ταῖς ἀδελφαῖς Ἐκκλησίαις ἐγένετο ἀποδεκτὸν τὸ νέον ἡμερολόγιον, ἢ Ἐκκλησία ἡμῶν, στοχαζομένη μᾶλλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἢ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκρίβειας καὶ τελειότητος καὶ ἐπαφιεμένη διὰ τοῦτο τὴν ὀριστικὴν τοῦ ζητήματος διευθέτησιν εἰς τὴν μετ' οὐ πολὺ συγκαλουμένην, Θεοῦ εὐδοκούντος, Οἰκουμενικὴν Ὁρθόδοξον Σύνοδον, τὰς διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 1926 παρουσιαζόμενας ἀνωμαλίας ταύτας εὐρίσκει ἤττον σοβαρὰς τῆς ἐπαπειλουμένης διαιρέσεως ἐκ τοῦ μὴ ταυτοχρόνου ἐορτασμοῦ τῆς πρώτης καὶ μεγίστης τῶν χριστιανικῶν ἐορτῶν.

Ταύτην οὖν τὴν περὶ ἐορτασμοῦ τοῦ προσεχοῦς Ἁγίου Πάσχα διὰ τοῦτο γνώμην καὶ ἀπόφασιν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, σὺν τῇ προτάσει τῆς Ἀγιωτάτης ἐν Ρουμανίᾳ ἀδελφῆς Ἐκκλησίας, ἀσμένως ἀνακοινούμενοι ταῖς ἀδελφαῖς Ἐκκλησίαις, εὐελπιστοῦμεν ὅτι πᾶσαι, ἐν πνεύματι ἀγάπης καὶ εἰρήνης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, συμμερισθήσονται τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος ἀποψιν ἡμῶν καὶ ἀνάλογον ἔξουσι καὶ αὐταὶ πρόνοιαν περὶ τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ ἐπὶ θύρας 1926 ἔτος.

Ἐπὶ δὲ τούτοις καὶ αὐθις ἐν Κυρίῳ περιπτυσσόμενοι Αὐτήν, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης

α.π.κ. Δεκεμβρίου β'.

Τῆς Ὑμετέρας σεβασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

σεως αιώνας αποδυνάμει καταπληκτική πρόοδος του πνεύματος της Οικουμενικής Ἐκκλησίας. Σήμερον ἡ High Church δὲν εἶνε πλέον ἀκρότης, ἀλλὰ τὸ Κέντρον δύο ἀκροτήτων: τῆς «Κάτω Ἐκκλησίας» ἐξ ἀριστερῶν καὶ τῶν «Ἀγγλοκαθολικῶν» ἐκ δεξιῶν. Ἐάν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψει ὅσα τὴν ἐσορτὴν τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἀπεφάσισε καὶ ἐτέλεσε ἡ «Ἄνω Ἐκκλησία» καὶ ἴτι ἡ ἐξ αὐτῆς καὶ μόνης ἐντύπωσις τῶν Ὁρθοδόξων Ἱεραρχῶν ὑπῆρξεν ἐνθαυραυτικὴ διὰ τὴν ἑνώσιν, δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν διατί ὁ Μητροπολίτης Κιέβου Ἀντόνιος ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ μετὰ τῶν «Ἀγγλοκαθολικῶν» ἑνώσις θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ καὶ τώρα ἀμέσως.

Δὲν εἶνε λοιπὸν περιστατικὴ καὶ ἐφήμερος ἡ ἐν τῷ Ἀγγλικανισμῷ κίνησις πρὸς ἑνώσιν μετὰ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλ' ἀπορρέει ἐξ αὐτῆς τῆς ἐσωτερικῆς τῆς ζωῆς, διὰ τοῦτο δὲ καὶ εἶνε ἀξία πάσης προσοχῆς. Δύναται ὅμως ἀρᾶ γε νὰ λεχθῇ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν ἐκ τοῦ Ὁρθοδόξου μέρους ἀνάλογον κίνησιν;

Μέχρι τῶν κοσμοϊστορικῶν μεταβολῶν, τὰς ὁποίας ἐπέφερον ὁ Μέγας Πόλεμος εἰς τὴν μορφήν τῶν Κρατῶν καὶ τὰς σχέσεις τῶν λαῶν, ἡ Ὁρθοδοξία ἀπετέλει ἴδιον κόσμον ὄχι θρησκευτικὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ κοινωνικοπολιτικὸν μεταξὺ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τόσον ἀπὸ γεωγραφικῆς ἀπόψεως, ὅσον καὶ ἀπὸ βαθμίδος πολιτισμοῦ. Τοῦ κόσμου τούτου Κέντρον δυνάμις ἦτο ἡ Ρωσικὴ Αὐτοκρατορία. Πρὸς αὐτὴν ἐστρέφοντο ἐκόντες ἄγοντες καὶ οἱ ἕξω τῶν κρατικῶν τῆς ὁρίων βιοῦντες Ὁρθόδοξοι. Ἀλλ' ἡ Αὐτοκρατορία εἶχε συμφέροντα ἐσωτερικὰ καὶ συμφέροντα ἐξωτερικά, τὰ ὁποῖα ἐξήτει νὰ ἐξυπηρετῇ διὰ τῆς Ὁρθοδοξίας. Ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους κίνησις σοβαρὰ πρὸς τὴν ἑνώσιν Ἐκκλησιῶν θὰ ἦτο νοητὴ μόνον ἐάν ἦτο καὶ ἐξυπηρετικὴ τῶν βλέψεων τῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλ' αἱ βλέψεις αὗται ἐξυπηρετοῦντο μόνον διὰ τῆς προσθήκης καὶ νέων φραγμῶν μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, οὐχὶ δὲ διὰ τῆς καταργήσεως ὑπαρχόντων. Τῆς ἐνώσεως ἡ ἰδέα ἦτο ὠραία καὶ θαυμαστὴ καὶ ἐχειροκροτεῖτο, καὶ ἀπὸ τοὺς ἰδύοντάς ἀλλὰ, ἔπρεπε νὰ τὴν πραγματοποιήσῃ ἡ Ρωσσία, ἀφοῦ θὰ ὕψωνε τὴν σημαίαν τῆς ἐπὶ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας. Περιελαμβάνετο αὕτη εἰς τὰς δικαιολογίας τῶν βλέψεῶν τῆς.

Ἡ κατάστασις αὕτη δὲν ἦτο γενικῶς συνειδητὴ ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ διὰ τὸ νὰ καλύπτεται ὑπὸ τὸ πρόσχημα ζήλου ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἦτο ὅμως πραγματικότης, μετὰ τὴν ὁποίαν συνδέονται ἀσφάτως πάμπολλα γεγονότα τοῦ ἐν Ἀνατολῇ Ἐκκλησιαστικοῦ βίου κατὰ τὴν μετὰ τὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον περίοδον.

Ὁ Πόλεμος καὶ αἱ συνέπειαι τοῦ ἐδημούργησαν

νέας πραγματικότητας εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, καὶ ἐκ τῶν πραγματικότητων τούτων προήλθον κατ' ἀνάγκην νέα ἀντιλήψεις περὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτῆς. Ἡ Ρωσσία ὡς Κράτος δὲν εἶνε πλέον Κέντρον δυναμικὸν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ διώκτης αὐτῆς εἰς ἴσον βαθμὸν ἂν μὴ ἀνώτερον τῆς Τουρκίας. Τῶν ἐθνικῶς ἀποκατασταθέντων Ὁρθοδόξων Κρατῶν Ἑλλάδος, Γιουγκοσλαβίας καὶ Ρουμανίας αἱ Ἐκκλησίαι συμμερίζονται ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως τὰς ἀντιλήψεις τῶν Κυβερνήσεων τῶν καὶ τῶν ἡγουμένων τῶν κοινωνιῶν αὐτῶν περὶ τῆς ἀνάγκης πλησιεστέρας προσεγγίσεως πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως. Ἐκ δὲ τῶν Πατριαρχικῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ μὲν τῆς Κωνσταντινουπόλεως διώκεται, ὅπως καὶ ἡ τῆς Ρωσσίας, αἱ δὲ τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας, τῆς Ἱερουσαλὴμ καίτοι ἀγνοοῦν ἀκόμη ἂν ἐβελτιώθῃ ἢ ἐχειροτέρευσεν οὐσιαστικῶς ἡ θέσις αὐτῶν, ὅμως δὲν αἰσθάνονται ἑαυτὰς δεσμευμένας εἰς τὸ ἄρμα ὀρισμένων πολιτικῶν συμφερόντων καὶ δύνανται ἄρα νὰ σκεφθῶσιν ἐλευθεριώτερον διὰ τὰς ἐνεστώσας ἀνάγκας τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἐκ τῶν νέων τούτων συνθηκῶν ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰς γενικωτέρας μεταπολεμικὰς κατευθύνσεις προέκυψε νέα κατάστασις ἐν τῇ Ὁρθοδοξίᾳ, ἣτις εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὸ στάδιον τῆς διαμορφώσεως. Τῆς νέας ταύτης καταστάσεως ἐκδήλωσιν ἀποτελοῦν ἡ δημιουργία δύο νέων Πατριαρχικῶν θρόνων, ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου, ἡ προσπάθεια συγκροτήσεως Πανορθοδόξου Συνόδου μετὰ προθέσεις ἐνισχύσεως τῶν δεσμῶν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ ζωηρότερα εἴπερ ποτὲ ἐπιθυμία προαγωγῆς μὲν γενικῶς τῶν σχέσεων φιλίας μετὰ πασῶν τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐνώσεως δὲ πλήρους μετ' ἐκείνων, μεθ' ὧν εἶνε δυνατὴ ἡ δογματικὴ καὶ μυστηριακὴ συμφωνία, τοιαῦται δὲ ἐπὶ τοῦ παρόντος φαίνονται μόναι ἡ Ἀγγλικανικὴ καὶ ἡ τῶν Παλαιοκαθολικῶν. Συνειδητὴ λοιπὸν πλέον καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀνάγκη τῆς ἐνώσεως.

Οὕτως ἡμεῖς ἐρμηνεύομεν τόσον τὸν συνορθοδοξισμὸν τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ὑπὸ Ἀγγλικανῶν καὶ Ὁρθοδόξων, ὅσον καὶ τὴν αὐτοπρόσωπον συμμετοχὴν Ἱεραρχῶν καὶ ἰδίως τοῦ Πατριάρχου Φωτίου, οἱ ὅποιοι ἐνεφάνιζον ἑαυτοὺς τέως ἐπικριτὰς τῶν νέων τάσεων τοῦτο μὲν ἐξ ἀγνοίας τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν παρούσαν αὐτῆς μορφήν, τοῦτο δὲ ἐξ ὑποτιμήσεως τῆς δυνάμεως τῶν νέων πραγματικότητων ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Ὁρθοδοξίᾳ.

ΕΝΩΤΙΚΟΣ

ΚΥΡΙΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1926

(Έγκρισις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Ἡμέρες Μηνιαίως	Εὐαγγ. Κυριακῶν	Ἀπόστ. Κυριακῶν	Ἑορταί	Ἦχοι	Ἡμέρες Μηνιαίως	Εὐαγγ. Κυριακῶν	Ἀπόστ. Κυριακῶν	Ἑορταί	Ἦχοι
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ	9 Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων > μετὰ τὰ Φῶτα	Κυρ. πρὸ τῶν Φώτων > μετὰ τὰ Φῶτα	Η' Πλ. α'	α'	4 Κυρ. Β' Ματθαίου	Κυριακὴ Β'	Β'	α'	
	17 > 1Β' Λουκᾶ (10 Λεπτόνων)	Ὅσιου Ἀντωνίου Μεγ.	Γ' Βαρύς	β'	11 > Γ' "	Ἁγίας Εὐφροσίας	Γ'	β'	
	24 > 1Δ' Λουκᾶ (Τυ σλοῦ)	Κυρ. ἀπὸ ΛΑ'	ΙΑ' Πλ. δ'	γ'	18 > Ἁγ. Πατέρων	Ἁγίων Πατέρων	Δ'	γ'	
	31 > 1Ε' Λουκᾶ (Ζακ- χαρίου)	" ΛΒ'	Α' α'	δ'	25 > Ε' Ματθαίου	Ἁγίας Ἀννης	Ε'	δ'	
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ	7 Κυρ. 1Ζ' Ματθαίου (Χανκινίας)	Κυριακὴ 1Ζ'	Β' β'	ε'	1 Κυρ. 5' Ματθαίου	Κυριακὴ 5'	5'	Πλ. α'	
	14 > 1Σ' Ματθαίου (Ταλαντῶν)	" 1Σ'	Γ' γ'	στ'	8 > Ζ' "	" Ζ'	Ζ'	Πλ. β'	
	21 > 1Σ' Λουκᾶ (Τῶν Φαρισαίων)	" ΛΓ'	Δ' δ'	ζ'	15 Κοιμήσεως Θεοτόκου	Κοιμήσ. τῆς Θεοτόκου	Η'	Βαρύς	
	28 > 1Ζ' Λουκᾶ (Ἁρώτου)	" ΛΔ'	Ε' Πλ. α'	η'	22 Κυρ. Θ' Ματθαίου	Κυριακὴ Θ'	Θ'	Πλ. δ'	
ΜΑΡΤΙΟΣ	7 Κυριακὴ Ἀπόκρυφου	Κυριακὴ Ἀπόκρυφου	5' Πλ. β'	θ'	5 Κυρ. 1Α' Ματθαίου	Κυριακὴ 1Α'	1Α'	β'	
	14 > Τυροφάγου	" Τυροφάγου	Ζ' Βαρύς	ι'	12 > πρὸ τῆς Ὑψώσεως	Κυρ. ΚΒ' πρὸ τῆς Ὑψώσεως	Α'	γ'	
	21 > Α' Νηστειῶν	" Α' Νηστειῶν	Η' Πλ. δ'	ιι'	19 > μετὰ τὴν Ὑψωσιν	" ΚΑ' μετὰ τὴν Ὑψωσιν	Β'	δ'	
	28 > Β' Νηστειῶν	" Β' Νηστειῶν	Θ' α'	ιιι'	26 Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰω- άννου τοῦ Θεολόγου	Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου Θεολόγου	Γ'	Πλ. α'	
ΑΠΡΙΛΙΟΣ	4 Κυρ. Γ' Νηστειῶν (καυροποδοκῶν)	Κυρ. Γ' Νηστειῶν	Ι' β'	ιιι'	3 Κυρ. Β' Λουκᾶ	Κυρ. ἀπὸ 1Ε'	Δ'	Πλ. β'	
	11 > Δ' Νηστειῶν	" Δ' "	Ι' γ'	ι	10 " Γ' "	" 1Σ'	Ε'	Βαρύς	
	18 > Ε' Νηστειῶν	" Ε' "	Α' δ'	ii	17 > Δ' "	" Ἁγ. Πατέρων	5'	Πλ. δ'	
	25 > Βίων	Τοῦ Εὐαγγ. Μάρκου	—	iii	24 > 5' Λουκᾶ	" 1Η'	Ζ'	α'	
ΜΑΪΟΣ	2 Κυρ. Α' ΠΑΣΧΑ	Κυρ. Α' ΠΑΣΧΑ	—	iiii	7 Κυρ. Ζ' Λουκᾶ	Κυριακὴ Κ'	Θ'	γ'	
	9 > Β' Θωμᾶ	" Β' Θωμᾶ	Α' α'	i	14 > Η' "	Ἀποστόλου Φιλίππου	Γ'	δ'	
	16 > Γ' Μυροφάρων	" Γ' Μυροφάρων	Δ' β'	ii	21 Τῶν Εἰσοδίων	Τῶν Εἰσοδίων	Θεο- τόκ.	Πλ. α'	
	23 > Δ' Παραλύτου	" Δ' Παραλύτου	Ε' γ'	iii	28 Κυρ. 1Γ' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΚΓ'	Α'	Πλ. β'	
ΙΟΥΝΙΟΣ	6 Κυρ. 5' Τυφλοῦ	" 5' Τυφλοῦ	Η' Πλ. α'	i	5 Κυρ. 1' Λουκᾶ	Ἁγίου Σάββα	Β'	Βαρύς	
	13 > Ζ' Ἁγ. Πατέρων	" Ζ' Ἁγ. Πατέρων	Γ' Πλ. β'	ii	12 > 1Α' "	Ἁγίου Σπυριδωνος	Γ'	Πλ. δ'	
	20 > Η' Πεντηκοστῆς	" Η' Πεντηκοστῆς	Α' —	iii	19 > πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως	Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως	Δ'	α'	
	27 > Α' Ματθαίου (Ἁγ. Παντων)	" Α' Ἁγ. Πάντων	— Πλ. δ'	iiii	26 > μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν	" μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν	Ε'	β'	

ΣΗΜ. Τὸ Κυριακοδρόμιον τοῦτο ἐγκριθὲν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δημοσιεύεται καὶ ἐν τῷ ἑγκολπίῳ Ἐκκλησιαστικῷ Ἡμερολόγιῳ τοῦ ἔτους 1926, τῷ ἐκδοθέντι ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ' Ἐμμανουὴλ Φαρλάκα, ὅπως ἔχουσιν αὐτὸ πάντοτε πρόχειρον εἰ ἱερεῖς.

ΠΑΡΟΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας ἐκτός τοῦ Πατριάρχου ἀριθμεῖ 4 Μητροπολίτας, καὶ 13 Ἐπισκόπους. Ἐκ τῶν Ἐπισκόπων 4 ὑπάγονται εἰς τὸν τέως Πριμάτον Οὐγγροβλαχίας καὶ νῦν Μητροπολίτην Βουκουρεστίου, Ἀρχιεπίσκοπον Οὐγγροβλαχίας καὶ Πατριάρχην Ρουμανίας, ἔχοντα ὑπὸ τὴν ἄμεσον αὐτοῦ πνευματικὴν δικαιοδοσίαν 7 νομοὺς ἀριθμοῦντας πληθυσμὸν 3 1)2—4 ἑκατομμυρίων. Οἱ Ἐπίσκοποι οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὸν Πατριάρχην Ρουμανίας καὶ Μητροπολίτην Βουκουρεστίου εἶναι οἱ ἑξῆς: 1 ὁ Ριβνίκου με ἔδραν τὸ Ριβνίκιον καὶ περιφέρειαν ὁ Νομῶν, 2 ὁ Οὐζέου με ἔδραν τὸ Οὐζέου καὶ περιφέρειαν 3 νομῶν, 3) ὁ Ἀργεσίου με ἔδραν τὸ Κούρτα Δε Ἀρτζες καὶ περιφέρειαν 3 νομῶν καὶ 4 Κωνσταντίας, με ἔδραν τὴν ὁμώνυμον πόλιν καὶ περιφέρειαν 4 νομῶν.

Ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν, εἰς τὸν Μολδαβίας ἔχοντα ἔδραν τὸ Ἰάσιον με περιφέρειαν 5 νομῶν ὑπάγονται οἱ ἑξῆς: 3 Ἐπίσκοποι: 1) Ὁ Ρωμανοῦ με ἔδραν τὴν Ρώμαν καὶ περιφέρειαν 4 Νομῶν, 2) Ὁ Χουσίου με ἔδραν τὸ Χούσι καὶ περιφέρειαν 3 Νομῶν, καὶ ὁ Κάτω Δουνάβεως με ἔδραν τὸ Γαλάζιον.— Εἰς τὸν Μητροπολίτην Βεσσαραβίας ἔχοντα ἔδραν τὸ Κισνόβιον ὑπάγονται δύο Ἐπίσκοποι: 1) Ὁ Ἀσπροκάστρου με ἔδραν τὸ Ἰσαήλιον καὶ 2) ὁ Χοτινίου με ἔδραν τὴν Βάλτην. Τὸ ἥμισυ τῆς τελευταίας ταύτης Ἐπισκοπῆς ὑπάγεται εἰς τὸν Μητροπολίτην Βουκοβίνης, ἔχον Ἐπίσκοπον βικάριον τὸν Ραδαουτσίου. Εἰς τὸν Μητροπολίτην Τρανσυλβατίας ἔχοντα ἔδραν τὸ Συμπίου ὑπάγονται οἱ ἑξῆς 4 Ἐπίσκοποι: 1) Ὁ Καζάν Σέμπες, 2) Ὁ Ὀράδιε Μάρε, 3) Ὁ Ἀράτ καὶ 4) Ὁ Κλουσίου με ἔδρας τὰς διωνύμους πόλεις.

Εἰς τὸν Μητροπολίτην Βουκοβίνης ἔχοντα ἔδραν τὸ Τσέρνοβιτς ὑπάγεται ὁ Ἐπίσκοπος Ραδαουτσίου, ὅστις προΐσταται τμήματος τῆς Ἐπισκοπῆς Χοτινίου ὄν ἀπλοῦς βικάριος καὶ μὴ ἔχων τὰ δικαιώματα τῶν λοιπῶν Ἐπισκόπων.

Ἡ ἐξάρτησις τῶν Ἐπισκόπων ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν συνίστανται ἐν τούτῳ καὶ μόνον, ὅτι οὗτοι μνημονεύσωσι τοῦ εἰς ὃν ὑπάγονται Μητροπολίτου, ὅστις καὶ διορίζει τὸν Τοποτηρητὴν τῆς τυχόν χειροτέως Ἐπισκοπῆς.

Οἱ πλείστοι τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, ἐξάπαντος δὲ ὁ Πατριάρχης ἔχουσι τιτουλαρίους Ἐπισκόπους. Οἱ τιτουλάριοι οὗτοι Ἐπίσκοποι, οἱ καὶ ἀπλῶς Ἀρχιερεῖς, κατὰ τὰ ἐπικρατοῦντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ρουμανίας, καλούμενοι, χειροτονοῦμενοι

περιέργως πως, παραμένουσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Ρουμανίας καὶ μεταβαίνουσιν εἰς τὰς Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπὰς, δι' αἷς χειροτονήθησαν, τῇ προσκλήσει τοῦ κυριάρχου Ἀρχιερέως.

Ἐν Ρουμανίᾳ Σύνοδος διαρκῆς δὲν ὑπάρχει. Ὑπάτη διοικητικὴ ἐξουσία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι ἡ Σύνοδος τῆς ὁλομελείας τῶν Ἱεραρχῶν τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις καὶ Ἐπισκοπὰς, ἥτις, συνδρά τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς κινήσει, συνέρχεται δις τοῦ ἔτους πρὸς ἐπίλους τῶν ἀφ' ὧν τῶν τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας ζητημάτων.

Ἄπαντες οἱ Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι ἀνεξιδικαίως τυγχάνουσι καὶ μέλη τῆς Γερουσίας, εἰς ἣν δύναται ἐκλεγόμενοι νὰ εἰσέλθωσι καὶ κατώτεροι κληρικοί.

Ἡ δύναμις καὶ τὸ κύρος τῶν Ἱεραρχῶν ἐν τῇ Ρουμανικῇ Γερουσίᾳ τυγχάνουσι λίαν ὑπολογίσματα καὶ αἰσθητικὰ εὐκαταφρόνητα. Τοῦτο κατεδείχθη, πρὸ τινος ὀπίστε συζητημένου τοῦ ἀφ' ὧν τοῦ νέου Ρουμανικοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, τοῦ περὶ θρησκείας, παρ' ὅλας τὰς βιαίας ἐπιθέσεις τῆς ἀντιθέτου παρατάξεως, ἐπεκρίθησε πλήρως ἡ ἀποψις τῆς μερίδος τῶν κληρικῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπρωτοστάτησαν κατὰ τὰς συζητήσεις ὁ Πατριάρχης Μύρων καὶ ὁ διαπρεπὴς καὶ δόκιμος ἠγὼρ Μητροπολίτης Τρανσυλβατίας Νικόλαος Μπαλάν.

Οἱ Μητροπολίται καὶ Ἐπίσκοποι πλὴν τῆς μισθοδοσίας αὐτῶν ἔχουσι καὶ δι' ἑκάστην συνεδρίαν τῆς Γερουσίας 500 λέι. Ὁ δὲ Πατριάρχης πλὴν τῶν ἀποδοχῶν τούτων καὶ 50000 λέι κατὰ μῆνα ὡς Πρόεδρος ἰσόβιος Ἐφορείας κληροδοτήματός τινος. Ὡσαύτως, ὅτε Πατριάρχης καὶ οἱ Μητροπολίται, συμφώνως πρὸς τὸν Καταστατικὸν τῆς Ἐκκλησίας Νόμον, ἔχουσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον προσωπικὴν αὐτῶν ἐπιμερίαν δύο χιλιάδας στρεμμάτων γῆς ἑκαστος, οἱ δὲ Ἐπίσκοποι ἀνὰ χίλια. Ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν γαιῶν τούτων ὑπὲρ τοῦ Πατριάρχου, τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων γίνεται διὰ τῶν Οἰκονομῶν αὐτῶν. Ὁ Οἰκονόμος ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς καλλιεργείας τῶν γαιῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐν αὐταῖς πάντοτε καὶ κατὰ κανόνα ὑπαρχόντων κτηνῶν καὶ λοιπῶν κητοικιδίων ζώων, τῶν ἀποτελούντων ἀτομικὴν περιουσίαν τῶν Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων.

Ἐν τέλει δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Ρουμανίας διέλεται ὑπὸ νεαροῦ Καταστατικοῦ Νόμου ἐκπονηθέντος νῦν ὑπὸ τοῦ Μικρασιταίου Πατριάρχου Μύρωνος ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ εὐθραματοῦς, εὐσεβοῦς καὶ γνώστου ἐκ τῶν ἀρίστων τῶν πραγμάτων τῆς Ὀρθόδοξου Ἐκκλησίας κ. Ἀλε-

ξινδρον Λαμπεδάτο τέως καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Κλούσι (Κλάουζεμπουργ). Διὰ τοῦ νεαροῦ τούτου Νόμου ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐνιαία διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παλαίου Βασιλείου, τῶν τέως αὐτοκεφάλων Μητροπόλεων Χέρομανσδατ (Γρανσιλβινίας) καὶ Τσέρνοβιτς (Βουκαβίνης) καὶ τῆς προσαρτηθείσης εἰς τὸ Ρουμανικὸν Βασίλειον τέως Ρωσικῆς ἐπαρχίας τῆς Βεσσαραβίας.

Ἐν Ρουμανίᾳ λειτουργοῦσι σήμερον τέσσαρα Πανεπιστήμια: ἐν Βουκουρεστίῳ, Ἰασίῳ, Τσέρνοβιτς καὶ Κλούσι (Κλάουζεμπουργ). Ἐκ τῶν τεσσάρων τούτων Πανεπιστημίων δύο μόνον ἔχουσι θεολογικὰς Σχολὰς, ἦτοι τὸ τοῦ Βουκουρεστίου καὶ τὸ τοῦ Τσέρνοβιτς. Ἐπίσης ἐν τῷ Ρουμανικῷ Βασίλειῳ λειτουργοῦσιν εἰκοσι καὶ δύο Σεμινάρια, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιλαμβάνει ὀκτὼ τάξεις.

Ἐν Ρουμανίᾳ ὑπάρχουσι 10000 ἱερεῖς περίπου. Πρὸ τοῦ 1864 ὑπῆρχον καὶ ἐν τῷ Ρουμανικῷ Βασίλειῳ ἱερεῖς ἔχοντες στοιχειώδη μόνον μόρφωσιν. Ἀπὸ τοῦ 1864 ὁμως ἐθεσπίσθη ὅπως μὴ χειροτονηθῶσι τις μὴ ὦν ἀπόφοιτος Σεμναρίου. Ἀπόφοιτοι δὲ Σεμναρίων διορίζοντο τόσον ἐν ταῖς πόλεσιν, ὅσον καὶ ἐν τοῖς χωρίοις. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1893, ὑπουργοῦ ὄντος τοῦ Μπολεντιάνου, διὰ νόμου καθωρίσθη ὅπως ἐν μὲν ταῖς πρωτεύουσιν τῶν Νομῶν διορίζονται ἱερεῖς ἀπόφοιτοι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον τοῦ Πανεπιστημίου, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις τῶν Σεμναρίων. Καὶ οὕτω καθ' ἅπασαν τὴν Ρουμανίαν σήμερον ἐλάχιστοι ἱερεῖς ὑπάρχουσι τυχόντες στοιχειώδους μορφώσεως, ἅπαντες δ' οἱ λοιποὶ εἰσὶ διδάκτορες τῆς Θεολογίας ἢ τοῦλάχιστον ἀπόφοιτοι τῶν Σεμναρίων.

Οἱ ἱερεῖς μισθοδοτοῦνται ἐπαρκῶς λίαν ἐκ τοῦ δημοσίου Ταμείου.

Ἐν τοῖς Ἐνοριακοῖς Νεοῖς τῆς Ρουμανίας ὡς ἐρημέοι διορίζονται ἱερεῖς ἕγγαμοι, μόνον δ' ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Νεῷ τοῦ Βουκουρεστίου εἰσὶ διορισμένοι 4 Ἀρχιμανδρίται Θεολόγοι.

Καθ' ὅλην τὴν Ρουμανίαν ὑπάρχουσι περὶ τὰς 100 Μοναί, ὧν οἱ ἀδελφοὶ λαμβάνουν παρὰ τῆς Πολιτείας ὁ λέει ἡμερησίως ἕκαστοι. Αἱ Μοναὶ κέκληνται καὶ ἀκλήτων περιουσίαν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθῆς ὅτι αἱ μεγάλαί ἐκτάσεις τῶν γαιῶν, ἀξίνας ἐκέκτηντο ἐν Ρουμανίᾳ αἱ Μοναί, ἀπηλλοτριώθησαν μετὰ τὸν πόλεμον ὑπὸ τοῦ Κράτους, πλὴν ἀπέθησαν καὶ πάλιν εἰς ἐκτάσιν Μονὴν 100 ἐκτάρια γῆς, ἦτοι 1000 τετρ. μέτρων. Δεδομένου δ' ὅτι αἱ ἐκ τῆς περιουσίας τῶν Μονῶν ἐν Ρουμανίᾳ πρόσδοσι δὲν περιορίζονται, ὡς παρ' ἡμῖν συμβαίνει, διὰ τὴν τροφοδότησιν ἰδιαίτερον Ταμείου, ἀλλὰ διαιθέθενται ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῶν Μοναστη-

ρίων, εἴδηλον ὅτι οἱ Μοναχοὶ δὲν αἰσθάνονται στεροήσεις, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπαρκῆ τὰς πρὸς ζωόρκειαν ἔχοντες, διὰ τῶν πλεοναζόντων πόρων τῶν Μονῶν ἤρχισαν ἤδη ἀποτελεσματικῶς κινούμενοι εἰς δοῦσαν κοινωφελῆ πρόσφοντες τὰ γενικὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς θέλει δοθῆ ἡμῖν ἀφαρμὴ ἐν τοῖς ἐφεξῆς νὰ εἰπωμεν.

† Ο ΒΡΕΦΟΣ ΓΡΕΓΩΡ ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΔΗΣ

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΑ

1.

Τὸ Θεῖον Βρέφος ἀντιμέτωπον τῆς κακίας τοῦ κόσμου.

(Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν 27 Δεκεμ.)

«Μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον τοῦ ἀπολέσαι αὐτό» (Ματθ 2, 13).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—*Ὅποια αὐτὴ φωνή; ποῦ δὲ αἱ λαμπραὶ τοῦ ἀγγέλου ἐπαγγελίαι ὅτι τὸ παιδίον ἐμελλε νὰ εἶναι τοῦ κόσμου ὁ Σωτὴρ; Καὶ ἐν μέσῳ πράξεω ὑψίστης σημασίας, ἐξαιρέτου ἀγαλλιάσεως, οἶαι ἡ δοξολογία τῶν ποιμένων καὶ τῶν Μάγων ἡ προσκύνησις, ἰδοὺ ὅτι τὸ θεῖον Βρέφος ὑποβάλλεται οἰκογενειακῶς εἰς τὴν περιπέτειαν τοῦ ἐκπατρισμοῦ. Πολυτιμώτατον δίδαγμα ὅτι: ἡ κακία εἶναι ἐξυμωμένη μετὰ τὴν ζωὴν ταύτην, καὶ ὅτι: μόνον ἐπαφιέμενοι εἰς τὴν θεῖαν Πρόνοιαν δυνάμεθα νὰ διανύσωμεν αὐτὴν ἀξίως πρὸς τὸν προορισμὸν μας. ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α' Ὁ Ἰησοῦς ἐξοριζόμενος. Β' Ὁ Ἰησοῦς καταζητούμενος ἐν αἵματι. Γ' Ὁ Ἰησοῦς ἐγκαθιστάμενος μακρὴν τῆς γενομένης του.*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ὁ Ἰησοῦς ἐξοριζόμενος (Ματθ 2, 13-15).

1.—*Ποῦ ἐξορίζεται; Εἰς χώραν θλιβερῶν ἀναμνήσεων διὰ τὸν λαόν του. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται τὴν ἐν Αἰγύπτῳ ζωὴν καὶ ἱστορίαν τῶν Ἑβραίων;*

2.—*Καὶ διατί; Ἡ ζωὴ τοῦ παιδίου καὶ τὸ μετ' αὐτῆς συνδεδεμένον ἔργον τοῦ Θεοῦ ἐκτίθεται εἰς κίνδυνον! Ὁ θυμὸς μονάρχου σκληροῦ καὶ τῆς φιλαρχίας τὸ πάθος φρίττουσιν ἐκ τῆς γεννήσεως τοῦ Οὐρανίου Βρεφους. Ὁ δαίμων ἐξοπλίζει ἤδη τὰ ὄργανα αὐτοῦ...*

3.—*Καὶ ἐκπατρίζεται πῶς; ἐν μέσῳ νυκτί μετὰ χρονικὸν διάστημα βραχύτατον ἀπὸ τῆς ἐντολῆς τοῦ ἀγγέλου ἠναγκαζόμενον δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ νὰ διανύσωσι πορείαν δέκα περίπου ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ μέχρι τῶν ὀρίων τῆς Αἰγύπτου.*

Ἀδελφὲ ἀγαπητέ: ἂν βρέφος ἀκόμη ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων στόχος, πῶς δύνασαι νὰ ἀξιοῦ, ἐπίτω καὶ πῆθος ἂν καὶ δίκαιος, νὰ ζήσης τιμώμενος, ἀνώτερος διαβολῶν καὶ δαιμονικῶν πειρασμῶν; ... Ἀλλ' ὅταν ὁ Θεὸς εἶναι μετ' ἡμῶν, τί ἰσχύουσαι τῶν ἀνθρώπων αἱ κακαὶ καὶ δολιότητες; Τί δὲ ἀξιοῦ; νὰ διανύῃς τὸν βίον ἀνευ περιπετειῶν;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ὁ Ἰησοῦς καταζητούμενος (Ματθ 2, 16-18).

1.—*Μάτην ὁ Ἡρώδης ἀναμένει τοὺς Μάγους; αὐτοὶ «δὲ ἄλλης ὁδοῦ εἶχον ἀναχωρήσει εἰς τὴν χώραν αὐ-*

των». Καὶ ἡ πονηρία τοῦ Ἡρώδου ἐπληρώθη διὰ τῆς ἐμπαυτικῆς ἀποτυχίας.

2.—Ματθην χύνεται ἀθῶν αἷμα τόσων νηπίων τῆς Βηθλεὲμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ ὑπέρτερον τῶν κινδύνων.—Καὶ τὸ ἀθῶν αἷμα ἔρρευεν. αἷμα μαρτυρικὸν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, δείγμα καὶ τοῦτο τῆς ἀνθρωπίνης θηριωδίας, ὁσάκις ὁ ἄνθρωπος ἀφίεται εἰς τοῦ Σατανᾶ τὴν διάθεσιν.

Ταλαίπωρε ἄνθρωπε! ποσάκις μία σκέψις ψυχραῖμος θὰ σὲ προεφύλαττεν ἀπὸ παραφορᾶς ἐπωδύρους! Τί εἶχες νὰ φοβηθῆς ἀπὸ ἐν βρέφος, Ἡρώδη; Ποσάκις μία συναίσθησις τῆς ἀνθρωπίνης μετριότητος δὲν θὰ ἐξήλπε τὰ ἡμέτερα πάθη καὶ δὲν θὰ προελάμβανε τὴν καταστροφὴν! Καὶ ἦτο ἐπὶ τέλους ὁ Ἡρώδης βέβαρος ὅτι ἐρεπαίχθη, τῷ ὄντι, ὑπὸ τῶν Μάγων; Μόνος ὁ ἄνθρωπος ὁμοῦ τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι καίριον τῶν ὑποψιῶν καὶ τῶν παθῶν.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. —Ὁ Ἰησοῦς ἀποκαθιστάμενος μακρὰν τῆς γενετήρας (Ματθ. 2, 19—23).

1.—Ὁ αἰμοχαρὴς Ἡρώδης ἀποθνήσκει καὶ ἀποθνήσκει ταχέως! Οὕτω καὶ ἡ κακία παρέρχεται χωρὶς νὰ θίξῃ τὸ δίκαιον. Ἄνθρωπε! ἐὰν ἐσκέπτεσο τοῦ θανάτου τὸ σάβανον, πόσον ἡ ζωὴ σου θὰ ἦτο διάφορος πόσον ἡ μέριμνά σου θὰ ἠῤῥαζεν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς σου! Οἱ κακοὶ παρέρχονται, καὶ μόνον ἡ στυγερά ἀνάμνησις τῶν μένει καὶ τὸ φάσμα τῶν εἰς αἰώνιον κατάρα. Ὁ Ἰησοῦς ἐσώθη ἐν ἀσφαλείᾳ ἡσυχία, ὅπως καὶ τοῦ Ἰησοῦ οἱ γνήσιοι ὁπαδοὶ εἶναι ἀνώτεροι πάσης μεθοδείας διαβολικῆς.

2.—Ἄγγελος Κυρίου ὡδήγηε καὶ πάλιν τὴν θείαν Οἰκογένειαν νὰ ἐπανέλθῃ ἐκ τῆς Αἰγύπτου. Ἐποδειγμα προνοητικῆς κατευθύνσεως τοῦ βίου ἡμῶν. Ποσάκις ἀφίνομεν τὰ καθ' ἡμᾶς εἰς τὴν τύχην καὶ ἀκυβέρνητα; Σοφία καὶ φρόνησις καὶ μέριμνα προσεκτικὴ καὶ ἀγάπη καθιστώσω ἡμᾶς προνοητικοὺς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν δι' οὓς ἐνδιαφερομεθα.

3.—Ἐκλέγεται ὡς μόνιμος κατοικία ἡ Ναζαρέτ: Μακρὰν τῆς Ἰουδαίας, περιβάλλον εὐτελές, ἀνάξιον τοῦ μέλλοντος Ανθρωποῦ πολίχνη ἀφανής, ἀλλ' ἀμαρτωλή. Ἐν τῇ ἀφανείᾳ αὐτῆς ἠυδόκησε νὰ διέλθῃ τὸν ἰδιωτικὸν αὐτοῦ βίον ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἰς τοῦτο πάλιν ἀφορμὴ ἦτο ὁ νῦν τοῦ διώκτου Ἡρώδου Ἀρχέλαος, Βασιλεὺς τῆς Ἰουδαίας, τοῦ πατρὸς τοῦ ἀντάξιου. Ποσάκις ἡ κακία, ἔστω καὶ πρὸς καιρὸν, συγκαλύπτει τὴν ἀλήθειαν, τὸ δίκαιον, τὴν ἀγάπην!

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Αἱ δεινὰ περιπετεῖαι τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπ' αὐτῶν τῶν βιεφικῶν σπασγάνων μέχρι τῆς ὑψώσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ ἄς πρὶν κεινται πάντοτε ἐνώπιον ἡμῶν. Θὰ λείψουν πολλὰ ἀπογοητεύσεις! θὰ πολλαμβάνωνται πολλὰ ὀδυνηρὰ ἀφέλειαι! ὁ κόσμος κείται, τῷ ὄντι, ἐν τῷ πονηρῷ καὶ τὸ κακὸν εἶναι ἐλβερεὶ ἐν τῷ κόσμῳ πραγματικότης. Προσέχωμεν ἑαυτοῖς! οἱ δὲ γονεῖς καὶ δι' ἑλπίδα τῶν τέκνων αὐτῶν οἱ νομοθέται διὰ τοὺς πολίτας! οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ποιμένες παντὶ τῷ ποιμνίῳ. Πολυμήχανος εἶναι ὁ δαίμων, τὸν καλὸν δὲ καὶ δίκαιον πρὸ πάντων πολεμεῖ. Ἄλλ' ἔχοντες μεθ' ἡμῶν τὴν θείαν χάριν, εἰς τοῦ Θεοῦ τὴν προστασίαν εὐπαρρησιάστως καταφεύγοντες

μὴ ἀποδειλιώμεν. Ἡ θεία Πρόνοια δι' ἃν αὐτὴ οἶδε μέσων διαλύει τὰς δαιμονικὰς πλεκτάνας, καθ' ὅσον ἀκύνδυνα τῶν μοχθηρῶν ἀνθρώπων τὰ βέλη καὶ ἐν τέλει ρίπτει τὰς ἐργάτας τοῦ κακοῦ εἰς τὸν λάκκον, ἂν αὐτοὶ ἔσκαψαν διὰ τῶν ἀθῶν.

2.

Προετοιμασία διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ.

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων 7 Ἰανουαρίου

«Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ» (Μάρκ. 1, 3).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— Διὰ τῶν λόγων ταύτων ἐπικρατεῖται τὴν ἐμφάνισιν αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς καὶ Πρόδρομος, ἐκτελῶν εἰδικὴν τοῦ Θεοῦ ἐντολὴν περὶ παρασκευῆς τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ πρὸς ὑποδοχὴν μελλόντος ἐπισκέπτου αὐτοῦ, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Διὰ τῶν αὐτῶν λόγων ὁ αὐτὸς Πρόδρομος βοᾷ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἡμῶν σήμερον ὅτι ἐνὶ νῦν ἐπισκεφθῆ, ὡς ἔχομεν ἀνίγκην ἀπόλυτον, ἡμᾶς ὁ Χριστὸς, εἶναι ἀπαραίτητον προηγουμένως νὰ προετοιμάσωμεν αὐτῷ ὡς κατοικίαν ὅλην τὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν μας.—ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.— Α'. Ἀναγκαιότης τῆς προετοιμασίας. Β'. Ἡ φύσις τῆς προετοιμασίας ταύτης.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ. — Ἀναγκαιότης τῆς προετοιμασίας.

Διὰ τὴν ἐπισκεφθῆ καὶ κατοικίση ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς τὰς ἡμετέρας καρδίας παρίσταται ἀπόλυτος ἀνάγκη καταλλήλου πρὸς τοῦτο προετοιμασίας ἐκ μέρους ἡμῶν. «Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου».

Ἀπαιτοῦσι ταύτην:

1.—Ἡ ἐπισημότης τοῦ ἐπισκέπτου: Αἰῶνες ὀλοκληροὶ προπαρασκευάσαν τὴν ἔλευσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν γῆν ταύτην. Αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ τὸ τελευταῖον ὄργανον προπαρασκευῆς εἰς Χριστόν. Εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, οὐ αὐτὸς ὁ Βαπτιστῆς δὲν ἦτο ἰκανὸς, ὡς ἔλεγε, νὰ λύσῃ τὸν ἱμῶνα τῶν ὑποδημάτων. Ποῖός ποτε θὰ εἶχε λοιπὸν τὴν ἀφελῆ ἐλπίδα νὰ κάμῃ ὁ Χριστὸς τὴν καρδίαν τοῦ τόπου διαμονῆς του ἀνευ ἀξίας πρὸς τοῦτο προπαρασκευῆς;

2.—Ὁ σκοπὸς τοῦ Ἐπισκέπτου: ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται νὰ διδάξῃ ἡμᾶς νὰ ἀναπλασῇ νὰ ἐξαρπάσῃ ἀπὸ τῆς ἀπωλείας τὰ βύθη καὶ νὰ καταστήσῃ φίλους καὶ ἐργάτας τοῦ καλοῦ.—Ἄλλ' εἶναι τοῦτο κατορθωτὸν, ἂν ἡμεῖς ἀγώμεθα ὑπὸ πνεύματος ἀνυποτάκτου; Εἶναι τοῦτο δυνατόν, ἂν δὲν θέσωμεν νοῦν καὶ καρδίαν ἡμῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἐπισκέπτου;

3.—Ὁ βυθὸς τῆς ἡμετέρας ἀθλιότητος καὶ ἀναξιότητος: ἐφ' ὅσον παρέχομεν τὴν καρδίαν ἡμῶν ἔστιαν καὶ ὄργανον εἰς τῆς ἀμαρτίας τ.ὲ πάθη καὶ εἰς τῆς κακίας τ.ὲ δίκτυα, πῶς ὁ Χριστὸς, ἡ ἀγιότης αὐτῆ, ἡ ζωντανή, ἡ ἀλήθεια θὰ εἰσέλθῃ ποτὲ εἰς τὴν ψυχὴν ἡμῶν;

Καὶ ὅμως καὶ πρὸς ἕνα ἕκαστον ἡμῶν, ὡς εἰς ἄλλους Ζακχαίους, ἐπαναλαμβάνει Ἐκεῖνος «ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μέναι». Ὅποια δι' ἡμᾶς τιμὴ; Ὅποια δὲ καὶ ὑποχρέωσις καὶ εὐθύνη;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.— Ἡ φύσις τῆς προετοιμασίας.

Ἐποδεικνύει ἡμῖν ταύτην ὁ Προφήτης διὰ τῶν λόγων αὐτοῦ,

1.—«*Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου*»: α.) *Διὰ τὴν καταστῆ καρποφόρος ἢ διδασκαλία του ἐν ἡμῖν, πρέπει νὰ ἀναπτύξωμεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς πνεῦμα εἰλικρινές καὶ ὑπήκουον.* β.) *διὰ τὴν καταστῆ δυνατὴ ἢ ἀνάπλασις ἡμῶν, ἀνάγκη νὰ ἀναπτύξωμεν ἐν ἡμῖν θέλησιν σταθερὰν καὶ εὐθείαν.* γ.) *διὰ τὴν κατορθωθῆναι νὰ γίνωμεν ἐργάται τοῦ καλοῦ, ἐνδείκνυται νὰ παρουσιάσωμεν καρδίαν ἀγαπῶσαν καὶ ἐνθουσιώδη πρὸς τὴν ἀλήθειαν.*

2.—«*Εὐθείας ποιείτε τὰς τρίβους αὐτοῦ*»: Δουλομενοὶ εἰς τῆς ἱεράς μετανοίας τὸ λουτρόν, ἀποτιμάξατε: 1.—*τὴν ἐπιπολαιότητα*—2. *τὴν νωχέλειαν καὶ ἀδιαφορίαν τὰ ψυχικὴν χλιαρότητα*—3. *τὰς δεισιδαιμονίας καὶ προλήψεις κατὰ τῶν θρησκευτικῶν προσώπων καὶ πραγμάτων.*—4. *Ἐφάμαρτους συνήθειας.*

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—*Βαπτισθέντες καὶ διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ τιτλοφορούμενοι εἴμεθα ἀγνωρίστοι ὑπ' αὐτοῦ καὶ τοῦ κόσμου μαθηταί, μαθηταί μόνου κατ' ὄνομα, μαθηταί κιβδηλοί, ἐφ' ὅσον ὁ θεὸς ἡμῶν Διδάσκαλος, ὁ Οὐράνιος Ἰησοῦς, δὲν εἶναι ἐνθρονισμέτος ἐντὸς τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Πῶς τολμῶμεν νὰ λέγωμεν, ὅτι εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς καὶ νὰ γνωρίσωμεν τί εἶναι πνεῦμα Χριστοῦ; Πόση ἀπαιτεῖται θρασύτης νὰ λέγωμεν ὅτι εἴμεθα τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ἡ ζωὴ ἡμῶν κυλᾷ μέσα εἰς σκέψεις καὶ ἐνεργείας διαβολικὰς; Εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ εἴπωμεν; Καὶ αὐτὴ ἡ θεία Μετάληψις τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ μόνου διὰ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ βρέφη καὶ τὰ παιδιά ἐφθασε νὰ εἶναι ἀναγκαία καὶ κατορθωτὴ. Ἡ ἀμαρτία καὶ ἡ ἀνομία ἐπλήθυναν καὶ αἱ μεγάλαὶ πόλεις ἡμῶν μεγαλύνονται δυστυχῶς καὶ εἰς τὴν ἀνευλάβειαν. Ἀδελφοί! μὴ λησμονῶμεν ὅτι καὶ προσωπικῶς θὰ ἔλθῃ ποτὲ πάλιν ὁ Κύριος. Τοῦτο δ' ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἄς ἐνθυμώμεθα τοῦ Προδρομοῦ τὴν φωνήν. «Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ». Εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν ἡμῶν εἶναι τὸ ὑπέρτατον συμφέρον.*

3.

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου ἀρχόμεθα νέας σειρὰς Ὀμιλητικῶν Σχεδίων εἰς Δεσποτικὰς, Θεσητορικὰς ἑορτάς καὶ τὰς τῶν ἐπιφανῶν Ἀγίων. Ἐπαναλαμβάνομεν τὴν δήλωσιν ὅτι τὰ Σχέδια ταῦτα δὲν δίδονται πρὸς ματαιώσιν τῆς αὐτενεργείας καὶ σπουδῆς τῶν κηρυσόντων τὸν θεῖον λόγον. Εἶναι βοηθήματα μὲ ἀπαιτήσιν συντόνεν ἐργασίας καὶ μελέτης πρὸς καρποφορίαν.

Εἰς τὴν Περιτομὴν τοῦ Κυρίου

1 Ἰαννουαρίου

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—*Ἐν ἀεὶ μὴ ἔτο. ἐρρίφθη εἰς τοῦ παρελθόντος τὰ ἀπέραντα βίβη· καὶ πρόθυμοι νὰ λησμονήσωμεν τὴν ναυαγήματι αὐτοῦ, περιχαρεῖς παραδιδόμεθα εἰς τὴν ἀγκυλίαν τοῦ νέου, τὸ ὅποιον μᾶς φέρει ὁ προσφιλὴς τῆς Καισαρείας Ἱεράρχης, ὁ ἅγιος Βασίλειος.—Εὐτυχεῖς αἱ καρδίαι, ὅσαι τὴν ἡμέραν ταύτην ποιοῦνται ἀψετηρίαν πρὸς ὑψῶσιν ὑπεράνω τῶν γῆινων...—Εἰς τοῦτο καλεῖ πάντας ἡ Μήτηρ Ἐκκλησια ἐγκαινιάζουσα τὸ νέον ἔτος διὰ τῆς μνήμης «ἐνός» Βασιλείου καὶ διὰ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου.—Τίς ἀγνωεῖ τὴν ἐξαιρετικὴν διὰ τὸν Χριστιανισμόν φυσιογνωμίαν τοῦ ἑορταζομένου Ἱεράρχου;...*

—*Ἄλλ' ἔλθωμεν εἰς τὴν κυρίαν τοῦ σημερινοῦ ἡμῶν λόγον ὑπόθεσιν.*

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—*Τί ἦτο ἡ Περιτομή;*

Ἡ κυριωτάτη ἱεροτελεστία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. «*Ἄρσεν, ὃ οὐ περιτμηθήσεται... ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς.*» (Γεν. 17, 14) ἦτο:

1.—*Πράξις ἀναμνηστικὴ τῆς ἀνθρωπίνης ἀμαρτωλότητος· ἔτι δὲ ὑπομνηστικὴ ἀνάγκης ἐξαγνισμοῦ.* (Ἐπιβάλλεται εἰς τὸν Ἀβραάμ εἰς χρόνους πλήρους ἐξαχρειώσεως).

2.—*Σύμβολον ἀποτάξεως τοῦ σαρκικοῦ βίου καὶ ἀφοσιώσεως ὡς εἰς μόνον ἡμῶν Κυρίαρχον τὸν Θεόν.* «*Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός σου· εὐαρέσσει ἐναντίον ἐμοῦ καὶ γίνου ἀμεμπτος.*» (Γεν. 17, 1).

3.—*Σημεῖον ἀναμνηστικὸν τῆς συνθήκης «ἀνὰ μέσον τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ Ἀβραάμ καὶ τῶν τὴν πίστιν αὐτοῦ ἔχόντων»* (Γεν. 17, 7).

4.—*Διηκεῖς μαρτύριον τῶν κινδύνων τῆς σαρκὸς καὶ τῆς ἀνάγκης χαλινοῦ ἐπιθυμιῶν καὶ παθῶν τῆς σαρκικῆς ὑφῆς.*

5.—*Σφραγὶς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τοῦ Ἀβραάμ τῆς πρὸ τῆς περιτομῆς αὐτοῦ* (Ρωμ. 4, 11).

6.—*Σύμβολον ἐλπίδος εἰς τὸν Μεσίαν καὶ Τύπος τοῦ ἁγίου βαπτίσματος.* (Ὀνομασία κατὰ τὴν περιτομὴν).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ—*Ὅποια αἰσθήματα πρέπει νὰ διεγείρῃ ἐν ἡμῖν ἡ Περιτομή τοῦ Κυρίου;*

1.—*Ἀναμφιβύβως ἀναδέχεται ταπεινώσιν τὸ ἀγιώτατον βρέφος ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν Περιτομήν. Τὸ αἷμα, τὸ ὅποιον ἀπὸ τῶν βρεφικῶν σπαργάνων ἐχύθη, ἦτο ἀπαρχὴ τοῦ Αἵματος τοῦ σταυροῦ, τοῦ ἐκχυθέντος ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας. Εἶναι λοιπὸν ἡ Περιτομὴ πρῶτος ἀπέριον τοῦ Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης.—Ὀφείλομεν νὰ εὐχαριστῶμεν καὶ ἐγνωμονῶμεν αὐτόν. Δὲν καλεῖ δὲ ἡμᾶς εἰς ταπεινώσιν;*

2.—*Ὁ Χριστὸς δέχεται τὴν Περιτομήν ἐφαρμοζὼν «ἕνα» νόμον θείου: «Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν»· διὰ τὴν ἄλλον λόγον, παρὰ διὰ τὴν διαγράψην ἡμῖν ἢν ἀρετὴν τῆς ὑπακοῆς εἰς τὸ θεῖον θέλημα;*

3.—*Χρὶ τοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος· καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσῆχθη Χάρις». Ὁ Χριστὸς «ἐπὶ λήξει» τὸν νόμον τῆς περιτομῆς καὶ εἰσαγωγῆς τοῦ Νόμου τῆς χάριτος καλεῖ ἡμᾶς πρὸς περιτομὴν πνευματικὴν: εἰς τὴν ἀπονέκρωσιν τῶν παθῶν, εἰς μετάνοιαν, εἰς ζωὴν οὐρανίαν.*

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—*Καὶ χθὲς καὶ σήμερον πυρετώδης παρατηρεῖται ζωὴ καὶ κίνησις. Ἡ εὐθυμία διαχέεται ἀνὰ τὴν ὁδόν, καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πτωχικὴ καλύβη αἰσθάνεται ζωηρῶς τοῦ νέου ἔτους τὴν ἔλεον. Ὁ Ἅγιος Βασίλειος σκορπίζει καὶ πάλιν τὰ δῶρά του καὶ παρηγορεῖ. Εὐχαὶ καὶ ἀντεπευχαὶ ἀνταλλάσσονται καὶ εἰς τοῦτο ἀσχοιοῦνται τὰ τηλεφωνικὰ καὶ τηλεγραφικὰ σύρματα. Ἀλλὰ πόσοι, εὐχόμενοι, στηρίζουσι τὰς εὐχὰς τῶν ἐπὶ τῆς εἰς Θεὸν ἐλπίδος; Πόσοι ἀναλογίζονται ὅτι διὰ τὴν γίνωσιν αἱ εὐχαὶ «ἔργον» πρέπει νὰ ὑψώσωσι καρδίαν καὶ νοῦν εἰς τὸν Θεόν; Μὴ λη-*

σμονώμεν καὶ ἐν μέσῳ τῆς χαρᾶς ἡμῶν τὰς ταπεινώσεις τοῦ Ἰησοῦ. Τὸ θέαμα, τὸ ὅποιοι παρουσιάζει ὁ κόσμος, δὲν εἶναι ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιοι καλεῖ ἡμᾶς ὁ Χριστός. Εἰσερχόμενοι εἰς νέον ἔτος ἕως μελετήσωμεν καλὰ ἅς ἐπιδοθῶμεν εἰς νέον στάδιον ζωῆς: τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ.

4.

Ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ,

Εἰς τὰ Ἅγια Θεσφάνεια 6 Ιανουαρίου.

«Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος καὶ ἰδοὺ, ἀνεώχθησαν αὐτῷ οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστέραν, καὶ ἐρχόμενον ἐπ' αὐτόν» (Ματθ. 3, 16).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Τριάκοντα περίπου ἔτη εἶχον ἤδη διάρρησει, ἀφ' οὗ χρόνου εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὴν φάτνην εἶχε κλειθῆρσι τῆς Παρθενου Μαρίας τὸ ὑπερφυσικὸν Βρέφος. Αἱ πρώται, ἐν ομικρῷ ἄλλως τε κύκλῳ, θαυμασιώδεις ἐντυπώσεις τῆς δοξολογίας τῶν Ἀγγέλων, τῆς προσκυνήσεως ποιμένων καὶ Μάγων καὶ ἄλλων τῆς παιδικῆς τοῦ Χριστοῦ ἡλικίας παραδόξων φαινομένων ἀπέβαλον τὴν ζωηρότητα αὐτῶν ὑπὸ τὴν πλήρως αὐστηρὰν ἰδιωτικὴν ζωὴν τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ. Ἡ ὥρα ἢ ἐπίσημος ἐφθασε, καὶ ὁ μυστηριώδης υἱὸς τῆς Μαρίας, ἐγκαταλείπων τὸ ταπεινὸν ἐργάτου τὸ στάδιον, καλεῖται εἰς τὸ ὕψος τῆς εἰς τὸν κόσμον ἀποστολῆς αὐτοῦ. Δύο σημεῖα: ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.—Α'. Ὁ Ἰησοῦς βαπτίζομενος ὡς ἄνθρωπος. Β'. Ὁ Ἰησοῦς μαρτυρούμενος ὡς Θεός.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ—Ὁ Ἰησοῦς βαπτίζομενος ὡς ἄνθρωπος Ματθ. 3, 13—15.

I.—Τὰ προκαταρκτικά:

1. Ἐγκαταλείπων τὴν Ναζαρέτ ἔρχεται εἰς τὸν Ἰορδάνην. Ἀγνωρίστος, νομιζόμενος ἕως τότε υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ, ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ Ἰωάννου ἄνευ οὐδεμιᾶς κοσμικῆς διακρίσεως. (Στίχ. 13).

2. Ἡ ἄρνησις τοῦ Ἰωάννου: ἀντελήφθη, κατὰ φῶτισιν θείαν, ὅτι ἐνώπιον αὐτοῦ ἔχει ζωντανὴν τὴν Ἀγιότητα καὶ συναισθάνεται ὁ Πρόδρομος καὶ ὁμολογεῖ τὴν ἑαυτοῦ ἀναξιώτητα (Στίχ. 14).

3. Ἡ ὑποχώρησις τοῦ Ἰωάννου: ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀπαξιῶι νὰ δώσῃ ἐξηγήσεις εἰς τὸν ἐρημίτην Βαπτιστὴν... Καὶ τελεῖται τότε σκηνὴ, σπουδαιοτάτη εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ καὶ εἰς χρονικὰ ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου (Στίχ. 15)).

II.—Ἡ τελετὴ τοῦ βαπτίσματος: ὁ ἀνίκανος, ὡς ἔλεγε, νὰ βαστάσῃ τοῦ Χριστοῦ τὰ ὑποδήματα βαπτίζει τὸν ἰσχυρότερον αὐτοῦ. Ὁ ἀναμάρτητος ὑπὸ τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ὁ Πλάστης ὑπὸ τοῦ πλάσματος, ὁ Δεσπότης ὑπὸ τοῦ δούλου χειροθετεῖται. Τί πρότερον νὰ θαυμάσωμεν; τοῦ Ἰωάννου τὸ ὕψος ἢ τοῦ Χριστοῦ τὴν ταπεινώσιν; ἢ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ τὴν μυστηριώδη σημασίαν καὶ ἐνέργειαν; Δουόμενος ὁ Ἀναμάρτητος εἰς τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα τί ἄλλο ἐτελετοῦργεῖ ἢ τὸν δι' αὐτοῦ καθαρμὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως;... (Στίχ. 15β).

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Ὁ Ἰησοῦς μαρτυρούμενος ὡς Θεός. Ματθ. 3, 16, 17.

Ὁ Ἰησοῦς ἔπαυσε νὰ εἶναι πλέον ὁ ἰδιώτης, ὁ

υἱὸς τοῦ τέκτονος καὶ τέκτων αὐτός· ἀμέσως μετὰ τὸ βάπτισμα ἀνέβη εὐθὺς εἰς τῆς ἱεράς αὐτοῦ ἀποστολῆς τὸ ὕψος. Καὶ τὴν ἀνάβασιν ταύτην βεβαιοῦσι:

1. Τὸ ὑπερφυσικὸν ἀνοιγμα τῶν οὐρανῶν. Ποσοὶ ἐβαπτίζοντο; ἀλλ' εἰδικῶς μόνου διὰ τὸν Ἰησοῦν «ἀνεώχθησαν οἱ οὐρανοί».

2. Ἡ κατάβασις τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ ἐν εἶδει περιστερᾶς ἐπὶ τὸν Χριστόν, Μόνου εἰς τὸν Ἰησοῦν ἐγένετο εὐθὺς μετὰ τὸν ἐν τῷ ὕδατι βαπτισμὸν καὶ ἡ Βάπτισις ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ἵνα δευχθῇ ὅτι αὐτὸς καὶ θὰ ἐβαπτίζεν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ: ὁ Μεσίας. (Πρβλ. Ἰωάν. 1, 33). (Στίχ. 16).

3.—Ἡ ἐκ τῶν οὐρανῶν φωνή. Ἀποκαλύπτει τὴν προσωπικότητα τοῦ βαπτισθέντος: «Ὁ Τίος μου»... Αὐτὸς οὗτος, εἰς τὸν ὅποιον ἔχω ἀναθέσει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μεγάλου Προγράμματος τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, τῶν κοινωνιῶν τοῦ Κόσμου! (Στίχ. 17).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—ὑπὸ τὸ φῶς τῆς οὐρανιας ταύτης ἀποκαλύψεως ἅς ἐνθυμηθῶμεν εὐλαβῶς τὸ πρὸ τῆς ἐπισημῆς ταύτης ἀποκαλύψεως παρελθόν τοῦ Χριστοῦ. Ἀφανής, «ἕνας» τέκτων ἐργάτης ἀπλούς, ξένος ἀπὸ ὅσα μεγαλεῖα ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ὁ κόσμος, «ἰδοὺ ὁ μέλλον λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ.»! Ἐν τῇ ἄκρῃ ἐκείνῃ ταπεινώσει διεφυλάττοντο καὶ ἐξωσογονοῦντο τὰ ὕψιστα ἐνδιαφέροντα καὶ αἱ ἱερώτεραι ἀφωσιώσεις αἱ ἀπέραντοι ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου. Διὰ τῆς προσωπικότητος αὐτοῦ ὡς Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου μάλιστα ταπεινοῦ, κατέρριψεν ὁ Ἰησοῦς δεισιδαιμονίας καὶ προλήψεις ὅτι μεγάλοι μόνου εἶναι οἱ φαινόμενοι τοιοῦτοι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ κόσμου καὶ ἔδειξεν ὅτι τὰ παντὰ εἶναι μηδέν, ὅταν εἰς τὴν καρδίαν ἡμῶν δὲν ἦχῃ μία φωνή; «Εἶσαι Τίος μου».

† ΑΡΧΙΜ. ΕΜΜ. Ι. ΚΑΡΠΑΘΙΟΣ

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΚΚΛ. ΤΑΜΕΙΟΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐκάλεσε παρ' αὐτῷ τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου κ. Δ. Μενάνδρον καὶ συνεζήτησε μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου ὡς καὶ περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διατηρήσεως αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν πολλῶν μοναστηριακῶν κτημάτων τόσον παρὰ τοῦ δημοσίου ὑπὲρ τῶν ἀκτιμώνων καὶ προσφύγων ὅσον καὶ παρὰ τῆς Ἀσροπορικῆς Ἀμίνης.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀφοῦ ἤκουσε τοῦ κ. Μενάνδρου διὰμικρῶν ἐκθέσαντες τὴν οικονομικὴν κατάστασιν ὡς καὶ τὰς ἀνιλήψεις του περὶ τῆς διατηρήσεως τοῦ Ταμείου, τὸν παρεκάλεσεν ὅπως διὰ συνοπτικῶν ὑπομνήματων ἐκθέσῃ τὰς ἀνιλήψεις του ταύτας ἐγγράφως.

Ὁ κ. Μενάνδρος ἔσπευσε τὴν ἐπομένην νὰ ὑποβάλῃ τὸ ζητηθὲν ὑπόμνημα ἔχον οὕτω:

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Δεκεμβρίου 1925

Ἐξεχώτατε Κύριε Ὑπουργέ.

Ἐκτελῶν ἀνατεθειτάν μοι πρόσφορικῶς Ὑμετέραν ἐντολήν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω Ὑμῖν τ' ἀκόλουθα:

Τὸ εἰς μετρητὰ σήμερον ἐνεργητικὸν τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἀνέρχεται εἰς δραχ. 25,000 περίπου, τῆ δὲ παθητικὸν αὐτοῦ, τοῦτέστι καθυστερούμεναι μέχρι 30 Νοεμβρίου ἑ. ἑ. μισθοδοσίαι Ἀρχιερέων, Ἱεροκηρύκων, ὑπαλλήλων Ἱερᾶς Συνόδου, Μητροπολιτικῶν γραφείων κλπ. ἀνέρχεται εἰς δραχ. 1,100,000, δι' ἑκάστων δὲ ἀπὸ σήμερον καὶ ἐφ' ἑξῆς μῆνα θὰ ἐπαυξάνεσθαι τὸ παθητικὸν τοῦτο κατὰ 600,000 δραχμάς, αἵτινες ἀπαιτοῦνται πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου διὰ τὰς δαπάνας τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ποσοῦ.

Συνεπῶς ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις τοῦ Κράτους δέον νὰ εἶνε τοιαύτη, ὥστε καὶ τὸ ἀνω παθητικὸν εἰς 1,100,000 νὰ κλυφθῆ καὶ 600,000 δραχμαὶ μηνιαίως νὰ παρέχωνται μέχρι τῆς δριστηκῆς λύσεως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ Γενικὸν Ἐκκλ. Ταμεῖον συσταθὲν διὰ τοῦ Νόμου ΓΥΠΔ τοῦ 1909 καὶ ἀναλαβὸν ἔκτοτε ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἐπεδάρουν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὸ δημόσιον Ταμεῖον, ἐξεπλήρωσε πάσας τὰς νομίμους αὐτοῦ ὑποχρεώσεις, ἀπαλλάξαν οὕτω τὸ Κράτος τῆς καταβολῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δαπανῶν, ἐπὶ πλέον δὲ περισσευμὰ τι ἐτησίως κατελείπετο.

Ἀφ' ἧς ὅμως τὸ Κράτος διὰ νεωτέρων νομοθετημάτων ἠρῶσαν διαρκῶς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Ταμείου, χωρὶς οὐδὲν ἀντιστάθμισμα νὰ παρέχῃ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων αὐτοῦ, τὸ δὲ πλέον ἀφ' ἔτου ἤρξατο τὸ Ταμεῖον νὰ στερεῖται καὶ αὐτῶν τῶν ἀρχικῶν αὐτοῦ πηγῶν, ἐξ ὧν τὰ γλίσκρα μὲν ἀλλ' ἐπαρκῆ, ἔπωσθήποτε, ἔσοδα ἐπορίζετο, κατὰ φυσικὸν λόγον περιέστη εἰς τὴν ἀνάγκην ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἀντικρύσῃ τὰς κολοσσιαίας ἤδη δαπάνας.

Ὅλῃ ἦτον ὁ λόγος οὗτος δὲν εἶναι ἱκανὸς οὐδὲ βέβαιος ἵνα ἐπ' αὐτοῦ τις ἐρειδόμενος νομίση ὅτι ἡ περαιτέρω ὑπαρξίς τοῦ Ταμείου δύναται νὰ μὴ συνεχισθῆ. Διότι τὸ Ταμεῖον δὲν πορίζεται τὰ ἔσοδα αὐτοῦ ἀπὸ μόνου τοῦ Κράτους, οὕτως ζητεῖ τὴν ἀρωγὴν, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς Μοναστηριακῆς περιουσίας ἣν παρακολουθεῖ, περὶ τῆς καλῆς διαχειρίσεως τῆς ὁποίας μεριμνᾷ καὶ δι' ἣν καταβάλλει πάντα κόπον καὶ πᾶσαν σπουδὴν ὅπως περισφῆ ἐκαστοτε ἐκ τῶν ἀρπακτικῶν διαθέσεων τῶν βουλευμένων, οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐπαυξάνει ὅσον τὸ ἐφικτόν.

Τούτου δοθέντος ἡ ὑπαρξίς τοῦ Ταμείου ἐξ ἐνός μὲν ἀποτελεῖ φρουρὴν διὰ τὴν Μοναστηριακὴν περιουσίαν, ἐξ ἑτέρου δὲ σπουδαιωτέτην οἰκονομίαν διὰ τὸ Κράτος, ὅπερ ἀναλαμβάνον τὴν καταβολὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δαπανῶν θὰ ἔχῃ ἀνάγκην ποσοῦ διπλασίου τοῦλάχιστον τοῦ ἤδη εἰς συμβολὴν ζητουμένου διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν τούτων.

Ἀλλὰ δὲν παραλείπω καὶ τοῦτο νὰ ἀναγράψω, ὡς ἐπὶ πλέον λόγον τῆς ἀνάγκης τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ταμείου. Τὸ Ταμεῖον δηλονότι διαχειριζόμενον καὶ ἐνδιαφερόμενον ἀμέσως διὰ τὴν Μοναστη-

ριακὴν Περιουσίαν, συγκεντροῦν ἐπομένως τὴν διαχείρισιν τῆς ὅλης περιουσίας τῆς Ἐκκλησίας, ἀσκαὶ ταύτην διὰ τῶν κατὰ τόπους Σεβ. Μητροπολιτῶν δεικνυόντων τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἀγρυπνον παρακολούθησιν καὶ περιφρούρησιν ταύτης λόγῳ τοῦ κρατούντος ἤδη συστήματος τῆς Διοικήσεως αὐτῆς. Ἐὰν ὅμως τοῦτο παύσῃ καὶ ἐπανέλθῃ τὸ, καταδικασθὲν πλέον ἐν τῇ συνειδήσει τῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, πρὸ τῆς συστάσεως τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου καθεστῶς, βεβαίως κατ' ἀνάγκην θίλει παύσῃ καὶ τὸ ἄμεσον ἐνδιαφέρον τούτων καὶ συνεπῶς καὶ ἡ ἐκ τῆς περιουσίας ἀπέδοσις, πρᾶγμα ὅπερ θίλει ἀποδοῆ εὐθέριον διὰ τε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Πολιτείαν αὐτήν.

Ἐπομένως διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονῶ, ὅτι ἡ διατήρησις τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου καὶ ἡ δι' αὐτοῦ μισθοδοσία τοῦ κλήρου ἐν γένει καὶ ἡ πλήρωσις ἀπασῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀναγκῶν ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ εἶναι ἐνδεδειγμένη τόσον δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν καὶ ἀξιοπρέπειαν τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καὶ διὰ τὴν Πολιτείαν, ἧς τὰ συμφέροντα ἐπαρκῶς προστατεύονται διὰ τοῦ νομικοῦ τούτου προσώπου.

Διατελῶ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ ὑπολήψεως
Δ ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Τὸ «Πατριωτικὸν Ἰδρυμα Περιθάλψεως» ἀπεφάσισε νὰ διοργανώσῃ κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως «ἐβδομάδα τοῦ παιδιοῦ». Κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην θὰ γείνουν παραστάσεις καὶ ἔρανοι καὶ προβολαὶ καὶ κινηματογραφικαὶ ἀπεικονίσεις ἀνὰ σύμπασαν τὴν Ἑλλάδα, τὸ μὲν διὰ νὰ συλλεγῶσιν ὡς πλείστοι ἔρανοι πρὸς προστασίαν τοῦ παιδιοῦ ἐν τῇ χώρᾳ μας, τὸ δὲ —τὸ καὶ κυριώτατον— διὰ νὰ προκληθῆ τὸ παλλαϊκὸν ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ ἐνδιαφέρον δι' ἓν ζήτημα, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ εἰς αὐτὴν τὴν εὐρωστίαν καὶ τὸ μέλλον τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Τὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα εἶνε ἄξιον τῶν θερμότερων συγχαρητηρίων διὰ τὸ μεγίστης σημασίας ἐγχείρημα τοῦτο. Εἶνε τόσης σπουδαιότητος τὸ ζήτημα τοῦ παιδιοῦ καὶ ἐν γένει μὲν, μάλιστα δ' ἐν Ἑλλάδι, ὥστε ἀδιστακτῶς δύναται νὰ λεχθῆ ὅτι ὑπερέχει καὶ αὐτῆς τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προφύγων. Οὐχὶ ἄπαξ ἐδημοσιεύσαμεν ἐν ταῖς στήλαις ταύταις τὴν στατιστικὴν τῆς ἐν Ἑλλάδι θνητότητος τῶν βρεφῶν, καθ' ἐκίστην δὲ σχεδὸν πληροφορούμεθα τὴν τραγικὴν τύχην πλείστων νεογεννητῶν. Εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν πρέπει νὰ τεθῆ τέρμα, τοῦτο δ' εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐπιτύχῃ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία πρὸ παντός.

§§ Ἄλλ' ἡ περὶ τοῦ παιδιοῦ φροντίς δὲν ἐξαντλεῖται διὰ μόνης τῆς ἀποτροπῆς τῆς θνησιμότητος. Τὸ νὰ

σωθῆ ἀπὸ τὸν θάνατον τὸ παιδίον δὲν εἶνε ἴσως καὶ τάσων δύσκολον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν μιᾶς συστηματικῆς περὶ αὐτοῦ μερίμνης, ὅσον εἶνε δύσκολον νὰ τὸ ἀντηρήσωμεν κατόπιν καὶ νὰ τὸ στηρίξωμεν εἰς τὰ πρῶτά του βήματα. «Τὸ φυλάσσειν ἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον» εἶπον οἱ σοφοὶ ἡμῶν πρόγονοι. Ὅταν μάλιστα τὰ πρὸς φύλαξιν ἀγαθὸν ἦνε τὸ παιδίον, ἡ δυσκολία πολλαπλασιάζεται ἀνυπολογίστως, ἕνεκα τῆς ἀγρύπνου προσοχῆς, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ καὶ ἀπὸ σωματικῆς, καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἐπόψεως. Ἐὰν ὑπάρχουν ἐν γένει φροντίδες πρὸς διάθεσιν, πρῶτον πρέπει νὰ διατεθοῦν διὰ τὸ παιδίον, καὶ δεύτερον νὰ διατεθοῦν δι' αὐτὸ αἱ καλλίτεροι ἀπὸ τὰς φροντίδας. Διὰ τοῦτο ἰδοὺ τί περιέλαβεν ὡς «δικαιώματα» τοῦ παιδίου ἡ «Δακίρυξις τῆς Γενεῆς»:

1. Τὸ παιδίον πρέπει νὰ καταστῆ ἱκανὸν νὰ ἀναπτύξῃ κανονικῶς τὰς πνευματικὰς καὶ τὰς σωματικὰς του δυνάμεις. 2. Τὸ παιδίον, τὸ ὅποιον πεινᾷ, ὑποχρεούμεθα νὰ τὸ θρέψωμεν· τὸ ἀσθενὲς νὰ τὸ νοσηλεύσωμεν· τὸ καθυστερημένον νὰ τὸ προστατεύσωμεν καὶ νὰ τὸ ἐμψυχώσωμεν· τὸ ἐκτροχιασθὲν νὰ τὸ ὀδηγήσωμεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἠθικῆς· τὸ ὄρφανὸν καὶ ἐγκαταλελειμμένον νὰ τὸ περισυλλέξωμεν καὶ νὰ τὸ προστατεύσωμεν. 3. Τὸ παιδίον κατὰ τὴν ὥραν τοῦ κινδύνου πρέπει νὰ βοηθῆται πρῶτον. 4. Τὸ παιδίον πρέπει νὰ γείνη ἱκανὸν νὰ κερδίξῃ τὸν ἄρτον του μόνον του καὶ νὰ προστατευθῆ ἐν τῇ ἐργασίᾳ του ἀπὸ οἰανδήποτε ἐκμετάλλευσιν. 5. Τὸ παιδίον πρέπει νὰ ἀνατραφῆ καὶ ν' ἀποκτήσῃ τὴν συνείδησιν ὅτι ὄλαι του αἱ ἱκανότητες πρέπει νὰ ἀφιερωθοῦν διὰ τοὺς ἀδελφούς του.

Αὐτὰ τὰ «δῶματα» πρέπει νὰ ἐντυπωθῶσιν εἰς τὴν ψυχὴν πάντων διὰ νὰ ἐξευγενισθῆ ὁ κόσμος ἀπὸ περισσεύσαν χριστιανικῆς καλωσύνης.

§ 2 Ἐν ἡ περὶ τὸ «παιδίον» κίνησις ἔχη ἔννοιαν ἐνυπέρτατον, ὡς ἀφετηρία δὲ τῆς ὑπὲρ αὐτοῦ διεγέρσεως τοῦ πανελληνίου ἐνδιαφέροντος ἐχρησίμευσαν αἱ ἐορταὶ τῆς Γεννήσεως τοῦ θεοῦ Παῖδος, εἰς καθῆκον στενωπότερον ἴσως, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἱερὸν καλοῦνται πάντες οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ τῆς περισσῆς περὶ ἡμῶν δυστυχίας. Πρέπει πάντες νὰ ἐντείνωμεν κατὰ τὰς δι' ὅλους χαρμοσύνης ταύτας ἡμέρας τὴν φιλοπρωχίαν ἡμῶν, ἰδίως στρέφοντες τὴν προσοχὴν καὶ κατευθύνοντες τὰ βήματα ἡμῶν πρὸς τοὺς ἐν μέσῳ χειμῶν εἶτε ἐπὶ κλίνης ἀσθενείας ἐν ἀνεχεῖν κατακεμένους, εἶτε πρὸς τοὺς καθ' οἰονδήποτε τρόπον δεομένους περιθάλψεως, βοηθείας καὶ παραμυθίας. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολὺς ὑποφέρει κόσμος καὶ αἱ ἀνάγκαι του εἶνε μεγάλαι. Ἄλλ' εἶνε ἐπ' ἴσως ἀληθὲς τόσον ὅτι πολὺς ἀφθονεῖ ὁ πλοῦτος,

ὅσον καὶ ὅτι ἐφ' ἃ μὴ δεῖ, ὡς τὰ πολλά, δαπανᾶται καὶ κατασκορπίζεται.

§ 3 Καθ' ἃ ἀνεγράψεν ὁ ἑλληρικὸς τύπος Καίρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπρόκειτο νὰ συγκροτηθῆ «πανουριακὸν» συνέδριον τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐκ Συρίας ὀρθοδόξων διὰ νὰ διασκεφθῆ περὶ ἀνατροπῆς τῶν ἀποφάσεων, τῶν ἐλλημμένων ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας πρὸς ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος Πατριάρχου. Πρὸς τὴν γνώμην τῶν Πατριαρχείων εἶχεν ἤδη συμφωνήσει ὁ Πρόεδρος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ συρορθοδόξου Κοινοτήτος, ἀλλ' ὁ ἀνίσχυρος τοῦ Καίρου πρόκριτος τῶν Σύρων Μιχαὴλ Λουτφάλλα, ὅστις φέρει καὶ τίτλον εὐγενείας αἰγυπτιακόν, ἐννοεῖ νὰ παρασύρῃ τοὺς Σύρους εἰς ἔκτροπα ἐνεργῶν παρὰ τοῖς πολιτικοῖς αἰγυπτιακοῖς κύκλοις κατὰ τὰς βλέψεις του. Κρατεῖ ἡ πεποίθησις, ὅτι ἡ αἰγυπτιακὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ παρασυρθῆ εἰς ἄστοχα διαβήματα, δυνάμενα νὰ μειώσωσι τὸ κύρος αὐτῆς καὶ τὸ γόητρον.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἱ. Δ. Σύνοδος συνήλθε τοῖς κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην, τὴν Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν, ἀπσχόλησε δὲ αὐτὴν ἰδίως τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα τῆς Ἐκκλησίας περὶ οὗ παρεσχέθησαν νέαι διαβεβαιώσεις ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ἥς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπεσκέφθησαν ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἡλείας, ὅστις πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐπεσκέφθη καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 12 Ὀκτωβρίου ἐν ἔτ. ἐκδοθέντος ἡ Ἱερὰ Μονὴ Γόλας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος συνεχωνεῖσθαι εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ζερμπίτης τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.

— Διὰ Διατάγματος τῆ ὡς ἄνω ἡμερομηνία ἐκδοθέντος ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος, συνεχωνεῖσθαι εἰς τὴν τῆς Πυλαιουκισσῶν τῆς αὐτῆς Μητροπόλεως.

— Τῇ ἐγγράφῳ συγκαταθέσει τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικής, ἐχορηγήθη τῷ Ἀρχιμ. Διονυσίῳ Θεοδοσίῳ ἡ ἀληθεῖσα πρὸς ἐπίνοδον αὐτοῦ εἰς Ἀμερικὴν ἄλεια.

— Διωρίσθη Γραφεὺς τῆς Ἱερ. Μητροπόλεως Πατρῶν ὁ ἱεροδ. Ἀντώνιος Παπαδόπουλος.

— Ἐγένοντο ἀποδεκταὶ ἐκ μέρους τοῦ ἐλα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου αἱ παρρητικαὶ τῶν Ἀρχ. Αἰμιλιανοῦ Πισχαλάκη, Ἱεροκήρυκος Κερκύρας, καὶ Εὐθιμίου Ἀγγελίδου Ἱεροκήρυκος Νιυμπικίας.

— Ἀπεστάλη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐν Μόσχᾳ Ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς ἐν Μόσχᾳ συγκαληθείσης Τοπικῆς Ρωσσιακῆς Συνόδου.

—Ὡσαύτως ἀπεστάλη τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τῆς συσκέψεως τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ διαφόρων ἀντιπροσώπων τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, μετὰ τὴν τελετὴν τῆς ἐνθρονίσεως τοῦ Ρουμάνου Πατριάρχου.

—Διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης καὶ Σταγῶν, σύμβουλός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βυτουμᾶ ὁ ἱερομ. Χριστοφόρος Καλότσιος, ἀντὶ τοῦ κατὰ μετὰτεμψιν διορισθέντος συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τσιτσιουλίου Χριστοφόρου Σαλέπη.

—Διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαντινείας προσκενὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου ὁ μοναχὸς Διονύσιος Μπουζιόπουλος, ἀντὶ τοῦ παραιτηθέντος τοιαύτου Βασιλείου Μπουλουγῆ.

—Γεν. μένης ἐκλογῆς Ἱγουμενοσυμβουλίου ἐν τῇ ἐν Κεφαλληνίᾳ Ἱερᾷ Μονῇ τῶν Κηπουραίων ἐξελέγη Ἱγούμενος μὲν ὁ Ἀρχιμ. Νικηφόρος Δαυελάτος, σύμβουλοι δὲ οἱ μοναχοὶ Χαρίτων Μοσχολῆς καὶ Ἀλέξιος Βαφειῶτος.

—Μετὰ τῆς συνήθους μεγαλοπραρείας καὶ λαμπρότητος ἐτελέσθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τῇ 12 Ἰσταμένου ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἐν Ἀθήναις μὲν ἰδίᾳ δὲ ἐν Πειραιεῖ, ἐνθα ὡς πολιοῦχος τιμᾶται ὁ ἔνδοξος ἅγιος. Ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς παραμονῆς μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς ἑορτῆς ὁ ἐν Πειραιεῖ ναὸς τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος κατεκλύζετο ὑπὸ ἀτελευτήτων χιλιάδων προσκυνητῶν. Κατὰ δὲ τὴν μετὰ μεσημβρίαν τῆς ἑορτῆς, ὅτε τελεῖται ἡ ἀνά τὴν πόλιν λιτανεία, ὀγκώδεις μᾶζαι εὐσεβοῦς λαοῦ ἐπλήρουν τὰς ὁδοὺς, οὕτως ὥστε πολλαχοῦ ἐδυσχεραίνετο ἡ διάβασις τῆς Ἱερᾶς λιτανείας.

—Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ ὥραν 4ην μ.μ. ἐγένοντο ἐπισημῶς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Πειραιεῖ ὑπὸ

τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἱδρυθέντος Ἀσύλου τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐν μέσφω μεγάλης συρροῆς κόσμου. Μετὰ τὸν τελεσθέντα ἁγιασμὸν τὰ ὄργανα κοράσια τοῦ Ἀσύλου ἔψαλον τὸ τροπάριον τοῦ ἁγ. Σπυρίδωνος καιδιάφορα ἕσματα, ἀπήγγειλαν δὲ καὶ ἐπίκαιρα ποιήματα. Ὁ Μακαριώτατος λαβὼν τὸν λόγον ἐν βαθυτάτῃ συγκινήσει, παρέστησε τὸν σκοπὸν καὶ τὴν σημασίαν τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ εκπαιδευτικοῦ τούτου ἱδρυμάτος, ἠὲ χωρίσθησε δὲ θερμῶς τὸν ἄξιον Πειραιῶς, συντρέξαντα προθύμως εἰς τὴν ἵδρυσιν αὐτοῦ, τὰς Κυρίας τοῦ Συμβουλίου, αἵτινες μετ' αὐταπαρνήσεως θανιαστῆς ἀόγκως ἐργασίθησαν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὴν Πειραικὴν καθόλου κοινωνίαν, ἥτις μετὰ συμπαιδείας καὶ στοργῆς περιέβαλεν αὐτὰ, ἠὲ χήθη δὲ ὅπως ταχῶς στεγασθῶσιν ἡ Σχολὴ καὶ τὰ Ἐργαστήρια τοῦ Ἀσύλου ἐν ἰδίῳ καὶ εὐνοχῶρῳ οἰκίματι. Τὴν τελευταίαν ταύτην εὐχὴν ἐπανέλαβε πρὸς τὸν Μακαριώτατον καὶ ὁ ἐκ τῶν παρισταμένων προκρίτων Πειραιῶς κ. Δηλαβέρης.

—Τῇ 13 Δεκεμβρίου ἀπέθανεν τῇ δὲ ἐπομένῃ ἐκηδεύθη ὁ ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ταξιαρχῶν Π. Ἀγορᾶς, Ἀθηνῶν, καὶ τέως ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θετόκου Μ. Μοναστηρίου Ἀθηνῶν Γεώργιος Μπηνιάρης, ἄγων τὸ 880ν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

—Ὁ κ. Ἐμμανουὴλ Φαρλέκας Γραμματεὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ὑπέβαλε τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ σχέδιον Κυριακοδρομίου τοῦ ἔτους 1926 μεθ' ὑπομνήματος περὶ τῶν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο περιπτώσεων διαφόρων ἀκινήτων ἑορτῶν. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος κατατίσασα ὀριστικῶς τὸ ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δημοσιευόμενον Κυριακοδρομίου ἀπεφάσισεν ὅπως δι' Ἐγκυκλίου καθορίσῃ τὰς τυπικὰς διατάξεις τῶν περιπτώσεων τῶν εἰρημένων ἑορτῶν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Γ' ΤΟΜΟΥ 1925

Α' ΑΡΘΡΑ ΝΟΜΟΙ

Περὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν καθηγητῶν τῶν θερησκευτικῶν μαθημάτων Νόμος 3247 σ. 12.—Νόμος 3299 περὶ ἀξίσεως κατὰ τὴν χρῆσιν 1924-1925 τῆς ὑπὲρ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἐκτάκτου συνδρομῆς τοῦ Δημοσίου 97.—Νομοθετικὸν Διάταγμα περὶ συγκλήσεως Διαρκοῦς Ι. Συνόδου 313.—Καταστατικὸς Χάρτης τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 353.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Ἑλληνας ἐργάτας 113.—Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης περὶ Διαζυγίου 219.—Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν περὶ τῆς Διδασκαλίας τῶν Θερησκευτικῶν ἐν τοῖς Δημοτ. Σχολείοις 225.—Πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος 393.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Ἡ αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία Πολωνίας. Ὁ σεβ.

Μητροπολίτης Κυζίκου Καλλίνικος πρὸς τὴν Α.Θ.Π τὸν Οἰκον. Πατριάρχην 5.—Ἑλληνικὰ Γράμματα τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριάρχου 17.—Γράμμα τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων 25.—Ὁμοιον τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων 25.—Γράμμα τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου περὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας 33.—Γράμμα τοῦ Οἰκον. Πατριάρχου περὶ τοῦ μνημοσύνου τῶν ἀρχηγῶν τῶν Ὀρθ. Ἐκκλησιῶν. Ἀπάντησις τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου εἰς τὸ εὐχετήριο Γράμμα τοῦ Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν 40.—Ἐκθεσις τοῦ Ἱεροκήρυκος Θηβῶν καὶ Λεβαδείας περὶ τῆς θερησκευτικῆς καὶ ἠθικῆς καταστάσεως τῆς ἐπαρχίας του 44.—Γράμμα τοῦ Οἰκ. Πατριάρχου περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα 57.—Ἀπάντησις τοῦ Ἀρχιεπ. Κύπρου εἰς τὸ εὐχετήριο γράμμα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν 57.—Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον 66.—Ὑπόμνημα τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμην. Πατριάρχου πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν 73.—Ἐγγραφον τοῦ Εἰσαγ-

γελέως πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν 140.—Γράμμα τοῦ Πατριάρχου Σερβίας 153.—Ἐγγραφοὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν περὶ τῆς Γερμανοῦ Σχολῆς 219.—Ἡ περὶ τοῦ Ἡμερολογίου ἐπιστολὴ τοῦ Πατριάρχου Μόσχας Τύχωνος πρὸς τὸν Οἰκ. Πατριάρχην Γερμανὸν Ε' 233.—Ἐγγραφοὶ τῆς Κοινότητος τοῦ Ἁγ. Ὁρους πρὸς τὸν Μ. Ἀρχιεπίσκοπον 236.—Ἐιρηνικά Γράμματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου 249.—Ἐκθέσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς κρίσεως διαγωνισμοῦ πρὸς συγγραφήν Κατηγήσεως καὶ Ἱεράς Ἱστορίας διὰ τὰ Κατηχητικά Σχολεῖα 267.—Γράμμα τοῦ Οἰκον. Πατριάρχου περὶ τῆς 1600ῆς ἐπετείου τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου 273.—Λογικὴ ἐκθέσις τοῦ σχεδίου Νόμου περὶ Γ. Ε. Ταμείου, μισθοδοσίας τοῦ Κλήρου καὶ διοικήσεως τῶν Μοναστηρίων 291.—Ἐκθέσεις πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης 339.—Ἐγγραφοὶ τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης 380.—Ἡ ἐπίταξις τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων 403.—Γράμμα τοῦ Οἰκον. Πατριάρχου περὶ τοῦ Πάσχα 409.—Ἀπάντησις εἰς τὰ εἰρηνικά γράμματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου 65.—Ἀπάντησις εἰς τὰ Ἐιρηνικά Γράμματα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου 265.

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς αἰδ. ἐφημερίους περὶ ἀναγκαιότητος ἐπισκοπικῆς ἀδείας διὰ τοὺς γάμους 66.—Ἐγκύκλιος πρὸς τὰς ἐνοριακὰς ἐπιτροπείας περὶ ἐγκαίρου ὑποβολῆς προϋπολογισμῶν 60.—Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Ἱεροκήρυκας περὶ τῶν ἀνηθίων θεαμάτων 82.—Πρὸς τὰς ἐνορ. ἐπιτροπείας περὶ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐφημερίων 91.—Πρὸς τὸν Εἰσαγγελεὰ κατὰ τῶν ἀσέμων περιοδικῶν καὶ δημοσιευμάτων 97.—Ἐγκύκλιος κατὰ τῶν Οὐνιτῶν προπαγανδιστῶν 116.—Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Οὐψάλης Natham Söderblom 257.—Κατὰ τῆς σπατάλης 379.—Ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ διοικητικοῦ ζητήματος 395.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Α' Οἰκουμενικὴ ἢ τοπικῆ; 3.—Ἐπὶ τοῦ κειμένου τῶν Ἁγίων Γραφῶν (ἀγόρευσις τοῦ πληρεξουσίου κ. Γ. Α. Ῥοδοπούλου) 11.—Νέαι δοκιμασίαι 34.—Γ. Π. Κομμουνιστικὰ κρούσματα 42.—Χριστιανικὴ Ἀδελφότης Νέων Ἀθηνῶν 45.—Ἡ μέλλουσα Πανορθόδοξος Σύνοδος 49.—Α. Δ. Τὸ Οἰκον. Πατριαρχεῖον καὶ ὁ Παπισμὸς 89.—Γ. Π. Προσνονδικὰ 98.—Γ. Π. Ἄλλη πληγὴ 105.—Κατόλικοι καὶ Οὐνίται 129, 137, 145, 154.—Ἡ ἐπετηρὶς τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου 169.—Ὁ ἑορτασμὸς τῆς χιλιοστῆς ἑξακοσιοστῆς ἐπετείου τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου 177.—Περὶ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος 180.—Λεῖα Μυσῶν 185.—Πρωτ. Κυρίλλου Ψύλλα Ἡ Νίκαια τῆς Βιθυνίας 186.—Μεθόδου ὀλεθρία κατάρχησις 193.—Οὐνιτῶν κατορθώματα 203.—Ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Ἀθήναις 210.—Α. Κ. Κίνησις τῆς Ρώμης πρὸς πνευματικὴν κατάκτησιν τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς διὰ τῆς Οὐνίας 217.—Α. Κ. Οὐνίται καὶ ἐν Παρισίοις 250.—Πρωτοσ.

Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου. Ἐξ ἀφορμῆς δύο γεγονότων 257.—Τοῦ αὐτοῦ. Ἐξ ἀφορμῆς τῶν αὐτοκτονιῶν 266.—Ι. Δ. Ἀγγλικανισμὸς καὶ Ὁρθοδοξία 281.—Πρωτοσ. Μιχ. Κωνσταντινίδου. Θεραπευτικὴ ἀλλὰ καὶ ὑγιεινὴ 297.—Π. Ι. Μπρατσιώτου. Γυναῖκες θεολογοῦσαι 305.—Ἐδστροτίου Δράκου. Ἱεράρχαι ἐκ Μοσχονησίων 330.—Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ κατὰ τὸ ἔτος 1924—1925 σ. 364.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1924 σ. 9, 17, 20.—Ἡ Αὐτονομία τῆς Ἐκκλησίας 24.—Νέαι αὐτοκέφαλοι Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι καὶ Νέαι Πατριαρχεῖα 81.—Ἐπερβάσεις ῥώσσου Ἱεράρχου 161.—Ἐκ τῆς ἐν Ῥωσίᾳ ἔκκλησ. κινήσεως 202, 210, 220, 226, 297, 315.—Νέος Οἰκον. Πατριάρχης 226.—Οἱ Πατριάρχαι ἐν Λονδίνῳ 241.—Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας 326.—Τὸ ἐν Στοκχόλμῃ Ἐκκλησ. Συνέδριον προαγωγῆς διεθνῶς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν 329.—Ἡ Ἐκκλησία δρώσα 337.—Α. Χ. Ἡ ἐκλογὴ τῶν Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας 345.—Ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν Ὁρθοδόξου καὶ Ἀγγλικανικῆς 369, 377, 385, 401, 410.—Πρωτ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδου. Πληροφορίαι περὶ τῆς Ῥομανικῆς Ἐκκλησίας 413.—Τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον 417.

ΘΗΚΟΘΡΗΣ ΒΥΤΙΚΑ

Σ. Γ. Α. Ἠθικοποιεῖ ἡ διδασκαλία; 29, 50.—Ὁδηγία πρὸς τὸν Πνευματικὸν 117.—Ἡ μεγάλη Ἐβδομάς 118.—Κ. Ι. Δουβουνιώτου. Ἐπὶ τῶν ὀδηγῶν πρὸς τὸν πνευματικὸν 147.—Ἀρχ. Χαρίτωνος Παναγοπούλου. Οἱ Σπουδασταὶ τῶν Γραφῶν 187.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ε. Doumergue. Ὁ Μπολσεβικισμὸς καὶ ἡ θρησκεία 27.—Γ. Π. Πρωτοφανὴ καὶ πρωτόκουστα 43, 57.—Ὁ κύριος ὑπεύθυνος 201.—Ἐδσθάθειαν 209.—Ε. Γ. Μ. Ἡ ἀντιθρησκευτικότης τοῦ Κομμουνισμοῦ 211.—Ἀλεξανδρουπόλεως Γερβασίου Ἡ συνολικὴ ἀγωγή καὶ ἡ μόρφωσις τῆς Κοινωνίας 227.—Ἡ διὰ τῆς Ἐκκλησίας διεθνῆς καὶ κοινωνικῆς εὐμερίας 241.—Ἀρχιμ. Ἐμμαν. Καρπαθίου. Ὁ ἐργάτης καὶ τὸ κήρυγμα 274.—Καταχρήσεις καὶ Δικαιοσύνη 321.—Π. Ι. Ἀραβαντινοῦ, Ἀπέναντι τοῦ νέου κύματος 387.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΑ

Ἀρχιμ. Ἐμμανουὴλ Καρπαθίου. Ὅμιλητικὰ σχεδιάσματα. Οἱ ἱερεῖς: συνεργάται τοῦ Χριστοῦ 4.—Ὁ Τελώνης 12.—Περὶ προσευχῆς 29.—Ὁ Τελώνης καὶ ὁ Φαρισαῖος 35.—Ὁ Ἄσωτος Υἱὸς 43.—Ἡ δουλεία εἰς τὰ πάθη 51.—Ὁ νόμος τῆς νηστείας 59.—Τὸ καθῆκον τοῦ ἀκολουθεῖν τῷ Χριστῷ 67.—Περὶ κατακρίσεως τοῦ πλησίον 77.—Κατὰ κερδομανίας 82.—Ἡ πίστις 92.—Τὸ Χριστιανικὸν μεγαλεῖον 99.—Ἡ θριαμβευτικὴ εἰσοδος εἰς Ἱερσόλυμα 105.—Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ 120.—Ἡ εἰρήνη 121.—Ἡ χριστιανοπρεπὴς κηδεῖα 133.—Τὸ θάρρος ἐν τῷ ἀγῶνι νῆς ζωῆς 140.—Περὶ ἐνόχου αὐτοσκανδαλισμοῦ 147.—Ἡ θεῖα ἀποστολὴ τοῦ Χριστοῦ 186.—Καθῆκον τοῦ προσεύχεσθαι ὑπὲρ τῶν ποιμένων τῆς

'Εκκλησίας 162. — 'Η κάθοδος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος 171. — Περὶ τῆς τιμῆς τῶν Ἁγίων 181. — 'Η ἐργασία 188. — Αἱ μέριμναι διὰ τὸς ὑλικὰς ἀνάγκας τῆς ζωῆς 194. — Οἱ δαίμονες 202. — Χριστιανικὸν παράδειγμα 217. — Καταφυγὴ εἰς τὸ θεῖον ἔλεος 221. — 'Η ἐλεημοσύνη 228. — Οἱ ἀνθρώπινος φόβοι 237. — 'Η μνεία τῶν Παθῶν τοῦ Ἰ. Χριστοῦ 242. — 'Η αἰώνιος ζωὴ 258. — Οἱ ἀναρχικοὶ γεωργοὶ 269. — 'Η ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον 275. — 'Η ζωὴ ἢ κατὰ κόσμον καὶ ἢ Χριστιαν. ζωὴ 283. — 'Εργασία μετὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐργασία ἄνευ Θεοῦ. — 299. — Τὰ καθήκοντα ἡμῶν πρὸς τοὺς ἄλλους 306. — Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ θείου Νόμου 307. — 'Η ἀποστολὴ τῆς Ἱερουσλήνης 316. — 'Η κατ' οἶκον ἱεραποστολὴ 322. — 'Η καταδίκη τοῦ τρυφυλοῦ πλησίον 3331. — Περὶ θανάτου 240. — 'Ο Χριστιανὸς ἀπέναντι τοῦ νοσοῦντος 349. — Τὰ πλούτη 370. — 'Η ἀγαθότης τοῦ Θεοῦ 371. — Κατὰ τῆς ὑποκρισίας 380. — Περὶ τῶν ὀλιγοφρόνων τῆς θείας Μεταλήψεως 396. — Προσεύχεται εἰς τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ 404. — Τὸ θεῖον Βρόφος ἀντιμέτωπον τῆς κακίας τοῦ κόσμου 414. — Προετοιμασία διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ 415. — Εἰς τὴν Περικομὴν τοῦ Κυρίου 416. — 'Η βάπτισις τοῦ Χριστοῦ 417.

ΑΝΘΡΩΠΗΤΙΚΑ

'Αντιλογία Γ' Ἀντελιστημονική ; 10. — Δ' Κατηφῆς καὶ ἀσκητικὴ 19. — Κ. Ι. Δυ βουινιάτου. Αἱ ἐν Βυβυλῶνι ἀνασκαφαὶ ἐν σχέσει πρὸς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην 347, 387.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

'Επὶ τῆς συζητήσεως τοῦ ἐκκλησ. ζητήματος ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει. Συζητήσις περὶ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων 6. — Ἐπὶ τοῦ ἡμερολογιακοῦ Ἡ ἐν Ρωσσίᾳ ζωὴ 13. — Ἀπάντησις εἰς σχόλια τοῦ «Πανταίου». Τὰ διαζύγια 21. — Ἡ ἐν Ρωσίᾳ Ἐκκλησία. Ἀγγλικὴ μετάφρασις τῆς Π. Διαθήκης 46. — Οἱ ἐν ΚΠόλει κατόλικοι 51. — Οἶκ Πατριαρχεῖον καὶ Σοβιέτ. Ὁ Οἶκ. Πατριαρχῆς περὶ τοῦ φεμινισμοῦ 52. — Οἱ κομμουνισταὶ εἰς τὰ Βαλκάνια. Ὁ Καντέρμπουρου καὶ τὸ Πατριαρχικὸν 60. — Οἰκονομικὰ ἐφημερίων. Χορευτικὰ κέντρα. Πατριαρχικὸν ζήτημα 68. — Κατὰ τῆς προπαγάνδας τοῦ ἐγκλήματος 78. — Ἡ προστασία τῆς παιδικῆς ἡλικίας 83. — Ξέναι Ἐκκλησίαι καὶ τὸ Πατριαρχικὸν 92. — Ἡ ἀπεργία τῶν σιδηροδρομικῶν 93. — Ἡ λύσις τῶν ἀπεργιῶν 99. — Βατικανὸν καὶ Κ]Πολις 100. — Τὸ Πασχάλιον. Τοιχοκολλήσεις ἄσμενοι. 122. — Ἡ Προπαγάνδα τῶν παπικῶν 123. — Τὸ οὐνιτικὸν 134. — Γ. Π. 3δετηρῆς Γλουμπουκόβσκυ Φοιτητικὸν Συνέδριον τῆς ΧΑΝ. 142. — Οὐνιτικά. Σοβιέτ καὶ θρησκεία. Χιλιασταὶ 148. — Γυναικεῖαι ὀργανώσεις. Τεκτονισμός. Ἡ ἐν Ρωσσίᾳ Ἐκκλησία 172. — Φροντίς περὶ τῶν παιδίων. Οἱ ἀπόφοιτοι τῆς Ριζαρείου Σχολῆς 181. — Ἐκπαιδευτικὰ σκάνδαλα. Τὸ ἑλλην. θέατρον. 189. — «Χριστ. Ἀδελ. τῶν Νέων». Φλαμμαριῶν. Ὁ ἐν Ἑλλάδι Κλῆρος. 196

— Οἱ παρ' ἡμῖν Ἐδαγγελικοὶ 197. — Ἡ σύνοδος τοῦ Κάρολβτς 204. — Δηλώσεις ροιμάνου κληρικοῦ. Ἐπὶ μᾶς θανατικῆς ἐκτελέσεως. Οὐνίται ἐν Ἀμερικῇ 218. — Δημόσια ἡθῆ 221. — Ἐπαιδευτικά 229. — Ὁ Βασίλειος Γ'. Σύνδεσμος «Ἀγάπη» 238. — Περὶ αὐτοκτονούντων 245. — Τὰ ἐν Ρωσσίᾳ. Τέκνων ἀγωγὴ. Νέαι διασκεδάσεις 251. — Ἐγκληματικότης ἐν Ἀμερικῇ. Σύγχρονος ἀγριότης 259. — Πατριαρχικὰ 260. — Ἀξία τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Ὁ φόρος Λουτρακίου. Ἀευκὸς Στρωρὸς» 238. — Σοβιέτ καὶ Ἐπιστήμη 269. — Πατριαρχικά. «Near East Relief» 276. — Ἀθεϊστικὴ προπαγάνδα ἐν Ρωσσίᾳ. Ἡ προστασία τοῦ παιδίου. Οὐνιτικά. 284 — Ἡ διοίκησις τῆς Ἐκκλησίας 299. — Ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατρ. Ἀλεξανδρείας. Μοναχῶν τινων πόρωσις. Ἀθεϊστικὴ προπαγάνδα 300. — Μνημόσυνον τοῦ Σαίονης Χρυσοστόμου. Περὶ παγκοσμίου εἰρήνης. Οἱ ἄλλοτε ἐπικριταὶ τοῦ Ἀλεξανδρείας Φωτίου. 308. — Λογοκρισία ἐπὶ τῆς «ἐλαφρᾶ.» φιλολογίας. Περὶ ἀισχροκερδείας 317. — Ἀντὶ στεφάνων εἰς τὸν νεκρὸν τοῦ Φωτίου. Ἀνάγκη ἀπολογητ. φιλολογίας ἐν Ρωσσίᾳ. Ἀπόλειαι ἐκ τῆς ἑλνοσσίας 332. — Νέα ἀπαρχὴ ἐκδηλώσεως φιλανθρωπίας. Ἐπιτρον 332 — Δυνατὴ ἡ εὐνομία. Ἐπὶ τῆς ἐν Λοκάρνο συμφωνίας. Φεμινιστικὰ ἀπροσδόκητα 341. — Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ παπικοῦ Ἰωβιλαίου 350. — Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἑλληνοβουλγαρικοῦ ἐπεισοδίου. — Κατολικὴ προπαγάνδα. Θεολογικὴ Σχολὴ 365. — Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων 372. — Κατὰ τῆς σπατάλης 389. — Περὶ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς. Παιδικὸς κομμουνισμός 319. — Αὐτοσχέδιοι οἰήτορες. Πανηγυρικοὶ τῆς Α' Οἴκ. Συνόδου ὑπὸ τοῦ Πάπα 397. — Ξέναι αὐτόκλητοι διδάσκαλοι. Τὸ θέαμα τοῦ ἀπαγχονισμοῦ καταδικῶν 398. — Ὁ Βρετανικὸς Δραματικὸς Σύλλογος 404. — Τὸ ἐκκλησιαστικὸν ζήτημα 405. — Φροντίς περὶ τοῦ παιδίου. Ἐκκλησίας πρὸς φιλανθρωπίαν. Οἱ Συρορθόδοξοι Ἀλεξανδρείας 411.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ

Γεώργιος Ι. Δέρβος 122. — Γ. Π. Ἀλεξανδρείας Φωτίος 289.

Β'. ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Επιτροπὴ μελέτης οἰκονομικοῦ καὶ Καταστατικοῦ Χάρτου σελ. 13. — Τηλεγράφημα πρὸς ξένας Ἐκκλησίας περὶ τοῦ Οἴκ. Πατριαρχεῖου σελ. 14. — Προσωπικὸν γραφεῖον Ἰ. Συνόδου σελ. 34. — Συσκέψεις ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ 46. — Ἀποδοχὴ προσκλήσεως διὰ τὴν Οἰκουμ. Σύνοδον 53. — Οἱ Ἱεράρχαι εἰς τὰ Συμβούλια τῶν Ἐθνικῶν Ὁρφανοτροφείων 67. — Ἐπὶ καλύματος γάμου γνωμοδοτήσις νομικοῦ Συμβούλου 78. — Συσκέψεις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς Οἰκουμ. Συνόδου 93. — Οὐνιτικὴ προπαγάνδα 124. — Περὶ ἐπισήμων τελετῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον 125. — Χιλιαστικὴ προπαγάνδα. Οὐνιτικὴ προπαγάνδα 149. — Περὶ μέτρων κατὰ τῶν Χιλιαστῶν 190. — Ἐγγραφον περὶ προτεσταντικῆς προπαγάνδας 190. — Περὶ διαζυγίου νομοσχέδιον 198. — Ἀπάντησις εἰς ἐπιστολὴν Πατριαρχοῦ Σερβίας 199. — Διδασκαλία θρησκευτικῶν ἐν τοῖς δημοικοῖς 202. — Ὑποβολὴ γνωμῶν ἐπὶ

τοῦ Καταστατικοῦ χάριτος 252.—'Επίτροπος 'Επικρατείας 261.—Κατάσχεσις Χιλιαστικῶν βιβλίων 285.—Παρειπώσεις 'Ιεραρχῶν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν συνοδικῶν καθηκόντων 285.—Γνωμάτευσις Νομ. Συμβουλίου περὶ πνευματικῆς λύσεως τοῦ γάμου 286.—'Επὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Πατριάρχου 'Αλεξάνδρειας 301.—'Εγκρισίς θερησκευτικῶν σχολικῶν βιβλίων 309.—Περὶ τὴν σύγκλησιν τῆς 'Ιεραρχίας 310.—'Αἱεὶς 'Εκκλησιαστικοῦ ζητήματος 318.—'Εναρξίς ἐργασιῶν Δ. 'Ιεράς Συνόδου 318.—'Υπόθεσις ἐπὶ τοῦ οἴκου, ζητήματος 333.—Πρόσκλησις διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ 'Ρουμαν. Πατριαρχείου 342.—'Αηλώσεις 'Υπουργοῦ κ. Α. Ρούφου 342.—'Επίσκεψις ἐπιτροπῆς 'Ιεραρχῶν πρὸς τὸν 'Υπουργὸν διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ Κλήρου 351.—'Επίσκεψις Προθυπουργοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστ. ζητήματος 366.—'Αναστολή ἐργασιῶν 373.—Διόρθωσις ἀρθροῦ τοῦ καταστατικοῦ. Σύγκλησις νέων συνοδικῶν μελῶν 381.—'Αντιπροσωπία εἰς τὰς ἐορτὰς τοῦ 'Ρουμαν. Πατριαρχείου 382.—Συνεδρία νέας Δ. 'Ι Συνόδου 399.—'Επίσκεψις Προθυπουργοῦ περὶ τοῦ Ἐκκλησι. Ταμείου 407.—Συνεδρία περὶ τοῦ οἴκου, ζητήματος 419.—Διορισμός Προϊσταμένου συν-κισμοῦ Βύρωνος.—Διάψευσις εἰδήσεως περὶ ἀνωτέρας 'Ιερατ. Σχολῆς Πεντέλης.—Περίθλαψις κρατοῦμένων 7.—'Επισκέψεις χωρίων 14. Εὐαρέσκεια 'Αρχιεπισκόπου πρὸς Μέλη φιλοπτῶχων Ταμείων 22.—Προκήρυξις διαγωνισμῶν πρὸς συγγραφήν Κατηχήσεως καὶ 'Ιερ. 'Ιστορίας διὰ τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα 39.—'Υπόθεσις πρὸς μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς 'Ι. 'Εξομολογήσεως 39.—Συνέλευσις γονέων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλύσεως τῶν ἡθῶν 30.—Γερμανεὶος Σχολῆ 46.—'Ερμηνευτικὴ Ἐγκύκλιος τοῦ 'Υπουργοῦ πρὸς Μητροπολιτικά Συμβούλια 47.—'Α' Παγκληρικὸν Συνέδριον ἐν 'Αθήναις 52.—'Εορτὴ 'Ορφανοτροφείου Βουλαγαμένης 61.—†'Ιερεὺς Δημήτριος Χαϊμαντᾶς 61.—'ΟΜακ. 'Αρχιεπίσκοπος εἰς Μάνδραν 68.—Ζήτημα ἀπροετοῦς πρὸς τοὺς κληρικοὺς συμπεριφορᾶς τῶν μαθητῶν 93.—Γερμανεὶος Σχολῆ 93.—'Αγιορεῖται μοναχοὶ ἐν 'Αθήναις 93.—'Εορτασμός τῆς 25 Μαρτίου 100.—Συνέλευσις φιλανθρωπικῶν σωματείων Πειραιῶς 101.—«Ὁδηγία πρὸς Πνευματικὸν» καὶ «Συμβολαὶ πρὸς ἔξομολογούμενον» 107.—'Ενωσις τῶν ἐνοριτῶν τοῦ 'Αγ. Παύλου 123.—'Αλληλογραφία πρὸς τὸν 'Αρχιεπίσκοπον Καντερβουρίας περὶ τῆς περιθάλψεως τῶν προσφύγων 124.—Νέος ὄργανισμός 'Ορφανοτροφείου Βουλαγαμένης 134.—'Εθνικοῦ Συνεδρίου ἀποφάσεις 135.—Φοιτητικὸν Συνέδριον τῆς ΧΑΝ 'Αθηνῶν 143.—Ὀνιτικά 157.—'Επίσκεψις καὶ ὑποδοχὴ ἀγγλων προσκυνητῶν 165.—'Επισκοπικὸν Συμβούλιον 173.—Χριστιαν. 'Αρ. 'Εταιρία ἐορτῆ 173.—Νέον Δ. Συμβούλιον 'Ορφανοτροφείου Βουλαγαμένης 174.—Πρόγραμμα ἐορτῆς 1600 ἑπετείου Ἀ' Οἴκ. Συνόδου 174.—'Αηλώσεις 'Αρχιεπισκόπου περὶ Ὀνιτῶν 174.—Διορισμός ἐποπτῶν τῶν ἐνορ. ναῶν 182.—'Ιδρυσις 'Αγιοταφικῆς 'Εταιρείας 197.—'Εξετάσεις 'Ορφ. 199.—Θεμέλιος λίθος 'Εξυγιαντηρίου.—'Επὶ τῇ ἐκλογῇ τοῦ νέου Οἴκ. Πατριάρχου 330.—«'Ασυλὸν Ἁγίου Σπυρίδωνος» 231.—«'Εξυγιαντήριον παιδῶν» 232.—'Ιερατικὴ Σχολῆ

Πεντέλης 231.—Συγκρότησις «'Εκπαιδευτικῆς 'Ενώσεως» 244.—'Εγκύκλιος κατὰ τῶν αὐτοκτονιῶν 252.—† Οἰκονόμος 'Αντώνιος Μιχαηλίδης 269.—Σύγκλησις τοῦ κλήρου ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν ναῶν 270.—Δ. Συμβούλιον τῆς «'Ορθοδόξου 'Εκπιδ. 'Ενώσεως» 270.—Μνημόσυνον Πατριάρχου 'Αλεξανδρείας 319.—'Εναρξίς ἐργασιῶν «'Ασύλου Ἁγ. Σπυρίδωνος» 366.—'Επίσκεψις πρεσβευτοῦ Πολωνίας 372.—Συνομία μετὰ τοῦ Προθυπουργοῦ 373.—Εἰδικοί πνευματικοὶ ἐν Πειραιεὶ 374.—Μνημόσυνον τῶν πεσόντων φοιτητῶν 382.—'Ονομαστήρια 'Αρχιεπισκόπου 383.—Συλλυπητήρια ἐπὶ θανάτῳ Βασιλομήτορος Ἀγγλίας 391.—'Ενεργεῖαι ὑπὲρ ἀναστολῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως καταδικῶν 391.—'Ημέρα τῶν πτωχῶν» 391.—Λειτουργία διὰ τοὺς μισητάς Σχολείων 391.—† 'Ιερεὺς Νικόλαος Λιβιθηνός 391.—'Εγκύκλιος ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων 407.—Συνέλευσις ἱερέων 407.—'Αγιοταφικὴ 'Εταιρία 407.—'Επίσημα ἐγκαίρια «'Ασύλου Ἁγ. Σπυρίδωνος» 428.—Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου.—Διορισμός ἀρχιερ. μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου 13.—'Εγκύκλιος πρὸς τὰς Μονὰς περὶ υποβολῆς στατιστικῶν καὶ τῶν ἀρειλομένων πσσοστῶν 214.—'Εγκύκλιος πρὸς τὰ 'Ηγουμενοσυμβούλια περὶ μοναχῶν καὶ ἐκποιήσεων 222.—'Εγκύκλιος περὶ ἐκποιήσεων 223.—'Επιθεώρησις 'Ι. Μονῶν 238.—Περὶ τῶν ὑπαρχόντων κτημάτων τῶν Μονῶν. Περὶ τῶν ἀποθεμάτων τῶν Μονῶν 253.—Προϋπολογισμοὶ τῶν ναῶν 270.—Περὶ τῆς διαθέσεως τῶν περιουσιῶν τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων χωρῶν 277.—'Επὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων 309.—'Εγκύκλιος περὶ μισθῶσεων ἀκινήτων 310.—'Υπὲρ τοῦ 'Ορφανοτροφείου Βουλαγαμένης 319.—Μαθήματα 'Αρχιεπισκόπου ὡς ἐπιτίμου Καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ 173.—'Εκλογή νέου Κοσμήτορος 182.—'Υποτροφία εἰς ἀπόρους φοιτητὰς 183.—Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις 215.—'Αναστολή πληρώσεως κενῶν ἐδρῶν Πανεπιστημίου 261.—'Επιτροπὴ τοῦ Οἰκοτροφείου πρὸς τῆς 'Ι. Συνόδου 373.—Πλήρωσις κενῶν ἐδρῶν 382.—'Ρητορικά καὶ λειτουργικὰ φροντιστήρια 391.—Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων τροφίμων τῆς Ριζαρείου Σχολῆς ὑπὸ τῆς ΕΑΡΣ σ. 173.—'Εορτὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων 428.—Κίνησις τῆς Σχολῆς κατὰ τὸ 1924—25 σ. 199.—Λειτουργία τοῦ ἁγίου 'Ιακώβου 342.—'Ιερατικὴ Σχολῆ Μεσολλογγίου 310.—'Ενθρόνισις νέου Μητροπολίτου 'Αργολίδος 7.—'Αρχιερατικὴ περιοδεία 127.—Θάνατος τοῦ Μητροπολίτου 'Αθανασίου 333.—'Ιερατικὴ Σχολῆ 'Αρτης 222.—'Ερανὸς ὑπὲρ τῶν προσφύγων ἐν τῇ 'Ι. Μητροπόλει Δημητριάδος 143.—'Ιδρυσις «Χριστινικῶν ἐνώσεων» ἐν Πύργῳ 124, 277.—'Ενθρόνισις νέου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφανσάλων 7.—Φιλανθρωπικὴ δράσις Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος 14.—Γενικὴ Συνέλευσις ἱερέων 79.—'Αρχιερατικὴ περιοδεία. Νυκτερινὴ Σχολῆ ἀπόρων παιδῶν 124.—Πανθεσσαλικοὶ ἀγῶνες 157.—Χιλιαστικὰ σκάνδαλα 174.—'Αρχιερατικὴ περιοδεία 215.—Λατινικὴ προπαγάνδα ἐν Θήρᾳ 190.—'Ιερατικὴ Σχολῆ Κερκύρας 239.—'Εγκύκλιος περὶ τῆς 'Ιερατικῆς Σχολῆς 261.—'Ερανὸς διὰ τὴν ἀνέγερσιν ξενῶν Μονῆς Ἁγίου

Γερασίου 68.—Φιλανθρωπική κίνησις.—'Ορφανοτροφεία ἐν Κεφαλληνίᾳ 79.—'Ορφανοτροφείον ὁ «Σωτήρ» 143.—'Ισρατικὴ Σχολὴ Κορίνθου 223, 253, 405.—«Μορφωτικὴ καὶ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Θηλέων» 406.—'Επίσκεψις εἰς τὰ σχολεῖα παρὰ τοῦ Μητροπολίτου Κυθήρων.—'Εγκύκλιος κατὰ τῶν χιλιαστῶν 142.—'Ιδρυσις ἠθικοπλαστικοῦ συνδέσμου ἐν Λαρίσση 198.—'Ιερωτικὴ Σχολὴ Τριπόλεως 231.—Προπαγανδιστικαὶ Σχολαὶ ἐν Νάξῳ 191.—'Εκκλησιαστ. Ταμείον Ἐλεημοσυνῶν Πατρῶν 47, 53.—Φιλανθρωπικὴ κίνησις πρὸς περίθαλψιν τῶν προσφύγων ἐν Σύρῳ 142.—'Ορφανοτροφεία καὶ Ἀσυλα 198.—Πάσχα τῶν φυλακισμένων ἐν Τρικαλῶν 150.—'Εγκύκλιος τοῦ Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ἐπὶ ἐθίμων τῆς περιφερείας του 68.—'Ιδρυσις Κατηχητικῶν Σχολείων 97.—'Ορφανοτρόφος Ἐνωσις» 198.—Στέγασις προσφύγων ἐν Χαλκίδι 143.—Ὑποδοχὴ τοῦ Οἴκ. Πατριάρχου 230.—Κατηχητικὰ Σχολεῖα Χαλκίδος 406.—Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Χαλκίδος 407.—'Ισρατικὴ Σχολὴ Χανίων 261.—Σύλλογος πολυτέκνων γονέων Ἡρακλείου 406.

ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

'Εκκλησία Κ)πόλεως : 8, 14, 22, 31, 35, 53, 61, 69, 94, 108, 143, 150, 158, 167, 183, 191, 199, 289, 244, 262, 270, 278, 301, 366, 374.—'Εκκλησία Ἀλεξανδρείας : 22, 94, 150, 215, 271, 301, 311, 324, 334, 342, 366, 374, 383, 391, 399, 407.—'Εκκλησία Ἱεροσολύμων : 14, 22, 69, 101, 126, 183, 200, 215, 224, 245, 272, 311, 375, 399.—'Εκκλησία Ἀντιοχείας : 22, 215, 351, 392.—'Εκκλησία Κύπρου : 31, 69, 108, 126, 175, 183, 205, 245, 286, 325, 351, 399, 408.—'Εκκλησία Ἀμερικής : 55, 94, 126, 207, 215, 255, 287.—'Εκκλησία Ρωσίας : 8, 53, 102, 109, 126, 153, 150, 158, 183, 206, 253, 262, 286, 301, 311, 342, 351, 366, 383.—'Εκκλησία Σερβίας : 22, 62, 69, 143.—'Εκκλησία Ρουμανίας : 61, 62, 94, 101, 109, 184, 205, 253, 312, 343.—'Εκκλησία Πολωνίας : 325, 367, 400.—'Εκκλησία Βουλγαρίας 383.

ΕΤΕΡΟΔΟΞΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Λατινικὴ Ἐκκλησία : 70, 95, 110, 127, 152, 153, 167, 224, 231, 246, 263, 278, 301, 319. Προτεσταντισμός : 126, 159, 245, 263, 279, 335. Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία : 95, 206, 224, 246, 262, 301, 353, 383. Παλαιοκατολισμός : 127, 207.

ΞΕΝΑ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΑ

Σιωνισμός : 144, 301, 327, 335.—Μωαμεθανισμός : 287, 302, 319, 327, 343.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰδήσεις 55, 63, 70, 94, 110, 127, 159, 176, 239, 263, 272, 279, 302, 327, 335, 400.—Εἰσφοραὶ : 184, 200, 207, 272, 303, 320, 336, 343, 375, 384.—Φιλανθρωπία : 104, 375.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

104, 111, 144, 159, 168, 186, 191, 207, 215, 247, 254, 272, 279, 288, 303, 228, 336, 367, 376, 384, 392, 408.

ΒΙΒΛΙΑ

«Ἐπ' στημονικὴ Ἐπετηρὶς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῆσι Πανεπιστημίου Τόμος Α'. Τεύχος 1. Ἀθῆναι. 1925.—Ἐν τῷ κατ' αὐτὰς ἐκδοθέντι α' τεύχει τῆς Ἐπετηρὶδος ταύτης δημοσιεύονται αἱ ἀκόλουθοι ἐπιστημονικαὶ πραγματεῖαι Καθηγητῶν τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς : **Γρηγορίου Ν Βερναρδάκη**, Διορθωτικὰ καὶ ἐρμηνευτικὰ παρὰ Θουκυδίδη.—**Νικολάου Ι. Ἐξάρχου** τοῦ **Πλαύτου**.—**Τοῦ αὐτοῦ**, Κριτικὰ καὶ ἐρμηνευτικὰ εἰς τὴν Αἰνεΐαδα τοῦ Βιργιλίου.—**Ἰωάννου Συκευτρή** (Βοηθοῦ τοῦ Φιλοσ. Σπουδ.), Κριτικὰ εἰς Ἀντιφῶντα.—**Ἀδαμαντίου Κοραῆ**, Παρατηρήσεις καὶ διορθωτικὰ εἰς Ἀριστοφάνους κωμῳδίας καὶ τὰ παλαιὰ σχόλια αὐτῶν (ἀντιγραφή Στ. Καρβάδα, ἐπιλογὴ δὲ καὶ ἐπεξεργασία Ἰω Κακριδῆ).

Ἀμίλλας Σ Ἀλιβιζάτου (τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου καὶ τῆς Ποιμαντικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ). Ἡ ποιητὴς ἐκπτώσεως τῶν ἐπισκόπων ἐκ τοῦ ἐπισκοπικοῦ αὐτῶν θρόνου κατὰ τὸ δίκαιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Ἀθῆναι 1925. **Παναγιώτου Καστριώτου**, Ἰουλιανοῦ τοῦ Ἀποστόλου κεφαλὴ (μετ' εἰκόνων) Ἀπόσπασμα Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος 1923 1925.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀγγελοκάστρῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Αἰτωλίας. Διακηρττεῖ ὅτι. Ἐκτίθειν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνοικιάσεως τὸ δικαίωμα ὑλοτομίας ἐξήκοντα (60,000) χιλιάδων ὀκάδων ξυλανθράκων καὶ τριάκοντα (30) κ. μ. ξυλείας ἐκ τῶν δατῶν «Ἀροῦλα» καὶ «Ἄσο Ἐκκλησιαί», τῆς Μονῆς. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Αἰτωλικῷ καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Αἰτωλικοῦ καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱ. Μονῆς τὴν 13ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν οἱ ὅροι τῆς διοκηρτέως καὶ ὁ δασονομ. πίναξ εὐρίσκονται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Ἱ. Μονῆς.

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρυῆς Προκηρτσει ὅτι ἐκτίθειται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκληστικοῦ δικαίωματος ὑλοτομίας. 1ον 97 χιλ. ὀκάδων ξυλανθράκων Δρυὸς 2ον 42 χιλ. ὀκάδ. ξυλανθράκων δξύας 3ον 117 κυβ. μέτρα ξυλείας στοργυλλῆς δξύας καὶ 4ον 178 κυβ. μέτρα στοργυλλῆς ξυλείας Δρυὸς ἐκ τοῦ Δάσους «Κορομηλιά», τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυῆς συμφώνως τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθμ' ἐ. ἔ. διακηρτέως τῆς Μονῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς, ἢ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γινῶσιν. Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόσῳ τὴν 28ην Δεβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὡραν 1 ἡ 2 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Παλαιοκαρυῆς τῆς 2 Δεβρίου 1925.

Ἐ. Ἀθῆναις Τύποις «Φιλινικός» ὁδὸς Σ:αδίου 38